

סוגת טבע

מכבי חיפה.
ירוקים בשחור

אראם.
יורים וטועים

אלי לחזק.
זמר. פסיכוזזה

שעת הפינוק שלי הגיעה.
גרנולה סוגת טבע.

כשמתחשק לי משהו טוב, אני תופסת פינוק עם מעדן אמיתי: גרנולה סוגת-טבע. כל הדברים הטובים כבר בפנים: אגוזים, שקדים, צימוקים, בוטנים, דגנים, דבש. היא תמיד טעימה ומוכנה לאכילה, עם יוגורט, חלב, גלידה או ישר מהקופסה. עשי משהו טוב לעצמך. קחי גרנולה סוגת-טבע. מפנקת את הטעם וגם את הגוף.

גרנולה סוגת-טבע
כל הדברים הטובים כבר בפנים

סוגת טבע

**עכשיו - מבצע
התקנה חילים*
+8 תשלומים
ברשת בית המזון**

**אחריות כפולה לכל מזון
ומחיר נמוך ממחיר היצרן
יעוץ והתקנה
ע"י שכנאים עובדי החברה**

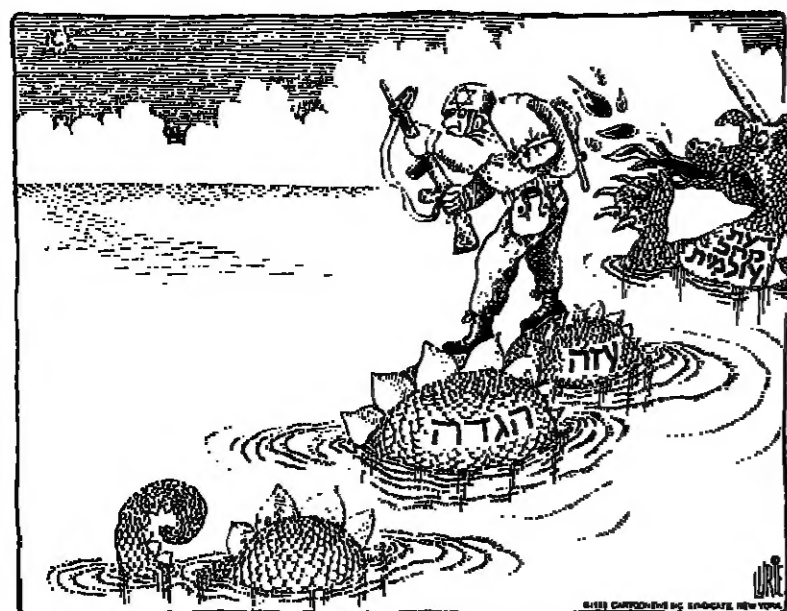
■ **סוכנות השטית - קרנהר הולנד** ■ 052-455164 ■ **הרשליצ' מנסקד** ■ 03-998197 ■ **יושליט - הולנד** ■ 02-226108
 ■ **מסרית** ■ 03-781991 ■ **מסרית** ■ 03-6848741 ■ **מסרית** ■ 03-671151
 ■ **המקני** ■ 03-810161 ■ **המקני** ■ 03-72239 ■ **המקני** ■ 052-76929
 ■ **המקני** ■ 03-71152 ■ **המקני** ■ 03-727008 ■ **המקני** ■ 03-467072
 ■ **המקני** ■ 03-727008 ■ **המקני** ■ 03-727008 ■ **המקני** ■ 03-727008

תפסנו אותך
על חם!

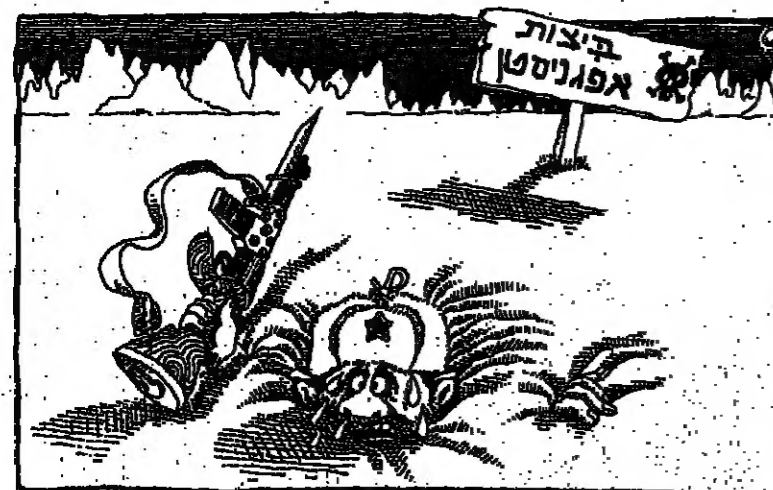
11/10/20

בית המזגן

החלטותי לצאת
מבוא ממני שאני
משוט בחור טוב.
ישר, צדיק ואורח
בריות

סופהווא

כ"ה בטבת, תשמ"ח 15.1.1988
© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

- 6 שתי יריות בחזה. סליחה, טעות
מיכל קפרא
- 10 קללה שחורה. טפריט
יצחק בן-דוד
- 14 גידושים נוסח נתניה
יהונתן גפן
- 17 מסע ה"ה. הניצולים
מנחם חלמי
- 23 טיול "סופשבוע" - במגפיים
נילי פרידלנדר
- 26 איזה זמר, איזה מדינה
אורית הראל
- 28 שטח פרטי, פרופ' יהודה בן-שאל
נורית ברצקי
- 31 שיפודים
מאר עזריאל
- 34 כשלון מתוק
יעל פרמל
- 37 לאכול בחוץ
מאיר
- 38 האירופים כאים
יהודית מער
- 42 חיים ואוהבים
חמר אבידן
- 43 פנטהאון
- 43 וורוסקופ
- 44 מעריב לפני 35 שנה
כעריכת גביאל שטרסמן
- 46 מעריב לילדים

עורך עמי דור-און
סגנית עורך: רמיאלה בוקשטיין
סגנית עורך: אורית הראל
עורך גרפי יורם נאמן
מעצבות שרי אנסקי, נטע גרינשמן
מודעות אורי דגן

בבנק לאומי החשבון פשוט: אתה תמיד מרוויח!

פק"מ שולה
פקדון בשקלים בריבית שיכולה
הקניית

פרדון של 2,000 ש"ח ומעלה ל-3
חודשים ועד שנה. החשבון לזרימה
מינימום המגבשת על חשבות
המק"מ + 1 קטנה.

הלוואת ענק
הלוואה לכל מטרה עד 12 שנים
בריבית נמוכה.

הלוואה עד 60,000 ש"ח בריבית
בבטיחות נכונים. בעד שעבוד
דירת מגורים וערבות.

הלוואות מסחריות
בריבית נמוכה

הלוואה בשקלים בריבית קבועה
ריחוד צמוד בריבית מועדפת.

בנק לאומי - רווח יומי

סופהווא

שתי יריות בחזה, סליחה, טעות

בשתיים עשרה בצהריים
נהרגה הנייה רוואנה,
לא רחוק מחבלי
הכביסה בחצר הבית.
חייל ידה בה. אלוף
פיקוד המרכז הגיב:
"הפעולה לא הייתה
תקינה". אחד כך היו
מהומות ואבנים וגו'
מדמיע והכגנות. אידאם
נכון לעכשיו: הדבה
שנאה, נאב בדפי וכחד
לאומי. מעגל סגור.
מאת מיכל קפרא
צילם: נח' שוחם

לכרה ברחבת החייל מגיע. היא מסתובבת. שתי יריות.
ביום שלישי בלילה בעיתון: "החייל שירה שוחרר
ממעצר. כנראה פעל מתוך איבוד עשתונות".
מיר עם הידוע בכפר על הריגתה של הנייה,
פרצות מהומות. עשרות אנשים יורדים לכביש הראשי
של הכפר. מידים אבנים, מכערים צמיגים, חוסמים
כבישים, ודוקים. בקישורת, משום מה, אי פעם לא
מצינים את הועקות. תיגבורת של צה"ל מגיעה
ונכנסת לכפר. את סצנות הגו שצה"ל זורק על
המפגינים, ודוקים המפגינים חזרה על צה"ל. וחוזר
החילה. לחיילים יש מסכות גז, למפגינים יש בצלים,
שעוכרים מיר ליד. כלומר, מעין לעין. ככל שצה"ל
מבדיר את פעילותו לדיכוי ההפגנה, הולכת המהומה
והמעצמת, אלו חוקי המשחק.

**"בעיתון היה כתוב שהחייל ירה
באוויר. אח חושבת שלבח שלי היו
נכפיים והיא עפה באוויר? ראית פעם
מישהו עף באוויר כדי שהכדורים של
החיילים יפגשו בו לעולה?"**

יום רביעי. נהג המונית הערבי שמסיע אותנו
לכפר אידאם מתח. "צריך לכתוב על קרטון גדול
עיתונות", הוא אומר. נתי הצלם חשב על נייר רב, רב,
שבעותיו כתב על השימשה הקרמית. T.V. אבל אין
רב, חוץ מזה, קשה לשכוח את האבו שחטפה מכונית
הטלוויזיה הישראלית. אחמד תנהג לא נרגע, הוא עוצר
בדרך. אצל חבר מוכר יוקח ועל קרטון שהכיל
ענכניות, או אבוקור, הוא רושם באנגלית ובערבית -
עיתונות. כמו שום גבר עין הרע. המתח יושב בכסן
עומש כמו בניקיוואה, אומר הצלם.

כפר, מורד הרדי, שכיתח מסחר. המונית
סטה כמו סיל בכביש הראשי. אחמד אומר
שהוא לא דואג. "מה פתאום?" אבל מד
המהירות רואה קצת. מחפשים את בית
המשפחה. "הם במסגר", אומר אחד המושבים. המונית
מספסת בכביש צר. באמצע העליה נזהרת לעומתנו
תהלוכה של עשרות נשים מפונות. המונית נדחקת
לשוליים. שתי נשים מבוגרות כראש התהלוכה
קוראות טיסמאות. בידיתן הן מסמנות "וי". גוסס
מתחבך בשמחות חלונות המונית המוגפות. עוד נשים
ועוד נשים. מצד אחד קיר, מצד שני השנאה, הכאב,
התיסכול. התהלוכה עוברת. המונית מגיעה לרחבת
המסגר. בפנים מתנהלת תפילה לזכרה של הנייה.
בחוצץ מצטופפים עשרות מבני הכפר, מחכים לתום
התפילה כדי להשתתף בתהלוכה לוויה סמלית. הם
עומדים בשקט, נאמים לחבריהם על קץ שטש.

האגם לוויה "דיתי" בבית. איך שיר את הכרז
הראשון, שמעתי את הילדים הקטנים צועקים. אחרי
היריה השניה באו אנשים לראות מה קרה וקראו לי.
רצתי מר. ראיתי אותה שוכבת על הארץ. ככה.
חשבו שהיא העלפה מוחש. הכאב מים וסמנו לה
על הפנים. שאליה אותה, את מתה את מתה והיא
אמרה לי: היא חיה איתי. והן. מלא היא לא ריכרה.
מתה לקחת אותה לבית הולמיה וזרם נשפר. נשפר.
בית החולים לא נטלו לי להיכנס.
ברחבה שלמני המסגר עומד גם מוחמד, האח של
הנייה. הוא נשען על המכונית. מירי פסע ניגש אליו
אחד האנשים ומכר עימו. המכסים שלו מתנגשים עם
אמצעי התקשורת. הוא מוריד את עינו. על מה הוא
חושב? אני ממשכה להביט. ילדים קטנים בני
שלוש-ארבע מוחקים בידם שלטים. בני השש-שבע
מוציאים אנגיות בריצות סיבוביות חסרות פשר.
לפתע מגיעים כמה גברים כבדים רעולי פנים,
ומחלקים כדורים נהירה המונית. כולם חושפים כדור.
(המשך בעמוד הבא)

ביתנו תולה בכביסה. הכפר שקט. אבי ואחיה נמצאים
בבתנו שבבעלות האם. צריכיה קטנה. האם בתוך
הבית. סתם שיגרה למטה. בכביש הראשי המוביל
מירושלים למאללה. ודוקים כמה מערי הכפר אבנים
על המכונית המוסעת. שלוש מכוניות נפגעות. חלל
מגיע למקום. לפזר את המהומה. פצצות גז. הערים
בדחים. אחרי החיילים מתחיל לרדוף אחרי
המתפרעים. הם עוברים בסימטאות הכפר. זורק
האבנים מכונית, החיל אחרי, לא מוחזר.

הער נכנס לחצר אחי. הבנים, ומתחיל לזעוק
"החילו! החילו!" החיל עדיין אחריו, יורה בחלון
וברלת הבית. אין נפגעים. במזל. הנייה והעולה בכיסה
במצר ביתה. שומעת ועוקת מכות. חשקנים העומד
במרחק חמישים מס' ממנה. היא עוזבת את הכביסה
ורצה לראות מה קרה. היא נכנסת ורך השער האחרון.
רצה לעבר. הרחבה ממנה נשמע הצעקות. הצער
המבוהל. קופץ למטה וממשיך לטפס. הנייה נשארת

ועד עומד מורגים. נשים יושבות על הארץ. האם
מכרה. כל כך מוכר. "שבעה". כמה האכל יורד להיות
המה. ויד של האמא לופת את ידי. חוק. היא לא
סבה. לא וועק. רק שאלת: "למה אתם עושים ככה?
למה אתם הורגים אתנו? למה? אני מבנה למשקח את
הד אכל ויד שלה לא מפרה. אצבעות קרות." "למה
הרגם את הנייה למה?"
אפשר היה במבין להסביר. לאם בכתו הרגע, את
מחש המסגר והחרי עדי, את גורל המרגיה, את
חוס המצב, את התפיסה מאחורי מרגיות ויד החוקית.
הא מעובה הכישה כל כך, שרובה במעולה לא עשה
מחשקיות. שנולות בכביסה. אויל אפילו
לשר לה כשידור חזר את הכנית "מקור" האחרונה.
שנה בעצ הקשה בשחוקים. בתוספת דבי הרדיגה
של ראש משלה ישראל, יחזק שמיר, שטען ששים
דב יצא וזמן לא קרה אפשר, אכל מיותר.
עיתונות יום ראשון בוקר. הנייה עומדת בחצר

שתיים עשרה בצהריים. היא נהרגה. בשתיים
בליה קברו אותה. מתוך לכפר אידאם קראים
לה "אחיה שנריגה ש". בכפר אידאם קראים
לה הנייה רוואנה.
טקס חפז. עובד בכפר. חשוק. ק. ג. חיילי צה"ל
ששומרים מסביב, ודערים מקור. המישה עשר איש
עומדים בדישן המשל מסביב לכפר. אבא, אמא, את
רוד ועוד בני משפחה. בשתיים וחצי מתפרצים
כשננייה בפנים - השנאה בחוצץ.
בוקר כותרות העיתונים: "עובר המתח בעקבות
הריגת האשה". "צה"ל מורים כוחות לאיתור". "אלוף
מיקוד מרכז עומד מיציע הכוח הצבאי לא נהג כמי
שהיה צריך, הפעולה לא הייתה תקינה".
פעולה לא תקינה. שפה צה"לית, קצרה
חרמשמעת. כשטה פוזרת צה"לית: חייל צה"ל ירה
בנהייה. בחזרה בז עשרים וחמש, שתי יריות כוחה
מטוח של כמה מטרים בלבד, ונרה.

קרינה. שוקולד עשיר.

ורד הגליל ממשיכה לחמוק לך את החיים... קרינה, שוקולד היצוא של ורד הגליל אשר הצלח לסחוף את ארצות, עכשיו להטאק גם בארץ. שוקולד שמנת אמיתי ב-5 טעמים עשירים: מילוי טריפל דובובנים, שקדים שלמים, אגוזים וצימוקים, ואמילו מריר עם שמנת. תן לקרינה להתמוסס לך בפה ותרגיש מה ורד באמת שוקולד עשיר...

ורד הגליל
ורד הגליל שוקולד שווייץ - ישראל

"דאית' אותה שוכבת על הארץ חשבנו שהחטלה מהפחד. הבאנו מים ושמונו לה על הכנים. שאלתי אותה, את מחנה? והיא אמרה לי: הוא הרג אותי. וזהו. מתה. לקחנו אותה לביית חולים והרס נשכר ונשכר."

האם, לזיויה רוזאנה: "למה אחם עושים ככה?"

"בעיתון היה כתוב שהחיל ידה באוויר, וזעק שרצים לעשות לה גיחה לאחור המוות. אמרתי לו אני אדם רחב, בשום אופן לא יכול לקחת את הבת שלי הבין אותי. שאלתי מתי אני יכול לקחת את הבת שלי לקבורה והיא אמרה שהם לא יכולים לתת לי אותה עכשיו מחשש שיהיו מחזמות. אמרתי להם אבל המשפחה שלי לא תעשה שום דבר. והם אמרו לי, אנחנו לא רואים מהמשפחה שלך אלא מהצערנים בכפר. בסוף אמר לי תבואו לקחת אותה בשעה שתחיש עשרה בלילה חזק משהיה עשר איש ישתתפו בקבורה. רק באותו בלילה קיבלנו את הגופה של הבת והבאנו אותה בשתיים בלילה קברנו אותה."

מחזור מרדכי קצק, תופש נקודה באופק וכאילו מדבר לעצמה "אני לא עשיתי בעיות, גם הבת שלי לא עשתה בעיות, אנחנו לא מאמינים באלימות. אנחנו אנשי שלום."

דעל והדגשה הוא אמר: "אני אני מרגיש, איך אני מרגיש? אני מרגיש את הית מרגישה לו היו הורגים לך את הבתו בזה שלא עשתה כלום. כלום. כלום. מה אני צריך להרגיש?" כעס "בימינו הראשונים הרגשתי כעס. אחריכך אמרתי אני איש דתי מאדני באלוהים, ואולי זה רצונו אבל הלב פועל הלב פועל."

כבניסה לבית המשפחה האבלה מנישים קסה בלי סוכר. זה המנהג. כמרפסת יושבים האב, האם, ומבטמים הדור הבנים. מבט יסיר, עיני מאד, רוחי כעס והתמרמרות. "אנחנו מעולם לא נגענו במי שבנכנס אלינו הבית", הוא אמר, כמעט צועק. "זה המנהג שלנו. אף אחד פה לא יגע בך לרעה, לא ייק לך, לא יסירך אותך. אנחנו מבדלים אותך פה. איך, איך החיילים הרעו את הילדה בבית. איך הם נכנסים בלי כבוד והוגנים באנשים בבית שלהם."

הואבא "לבוז אלי, לביתו, להרוג את בתי - זה כבר יותר מדי, יותר מדי."

(המשך מהעמוד הקודם)
הכרוזים עפים לאוויר תוחתים לאט לאט על האדמה הכרוז שהיה בירנו נלקח. לא מתוכננים. החשש לא עזב.
בחור רעול פנים ניגש ושאל בערבית "אלה יהודים?" רק העיניים השוממות מציצות. משהו לוקח אותו לשיחת הרגעה. אחריכך ימשיך כולו מתוח לעקוב אחרינו. והספד, שנישא במסגד לזכרה של הנייה, גשמע נדון חזק, בורח, לשעמים מאים. החשש שהתחלכה תהפוך להתפרעת המוות הסרת שליטה לא פג, למרות ההכחות שמפורזות סביב. צה"ל יושב רחוק בכניסה לכפר. "את יודעת לרוץ?" שאל משה. מיק ברכים.

משפחת רוזאנה הניעה לכפר אדאם מירדן לפני שנים רבות. בית צנוע. חמש נפשות. הורים ושלושה ילדים. בת אחת וזה בארצות הכרית. מוחמד בן 36, והנייה בת 25. לפני שלוש שנים חור האב מחמוד מארצות הכרית, שם שהה שתיים עשרה שנה, האם גירלה את מחמוד והנייה לבדה. לפרנסתה רקמה שמלות. הנייה למדה את המלאכה וקסמה בכך גם היא. נערה רחוקה, שקטה, מופנמת. שיער אסוף. שומה קטנה מתחת לשפה השמאלית. רחוקה.

האב מחמוד והדוד, אחי האם שהיה קשור מאוד לילדה, יוצאים ראשונים מהמסגר. התחלכה מתחילה. הגברים מובילים. הנשים מחכות על גבעה קטנה ומצטרפות בתחלכה משלהן. "ברוך הנייה נפחה את פלשתין". הרגליים שוקעות בבוץ. את קצה הילכה מכינה המסה האנושית הוא. אם עוצרים - נמעיבים. שורת נערים שלובי ידיים מובילה את טור ההיסטאות. חמנה של יאסר עראפת מוקפת גבוה על מקל. גם הרגל הפלשתיני. הצלם מכון פוקס. איז יר עוצרת אותו. "לא לצלם", וועקמאיים אחרי הנערים מכוסה הפנים. "לא לצלם". המחד מחזיקו שלהם גובר על הרצון ללעז את ההפגנה שלהם בתקשורת. ילד אולי כן ארבעישים, רץ, מנסה להתייב את קצה התלכים. נעלי ההתעמלות שלו מבוטות בבוץ, מקשות על הריצה. הוא נופל. גם במשיך לרוץ. גם את ההיסטאות הוא לא מצליח לבטא בשלימות, חמיר הוא מספיק רק את הילדה האחרונה. טריטה פלשתיני. טריטה פלשתיני.

"איך אני מרגיש? איך את היית מרגישה לו היו הורגים לך את הבת? בזה שלא עשתה כלום. כלום. מה אני צריך להרגיש?"

יש משהו משונה בלחיות חלק מהחזון הועם הזה, השועס קרימה בגוש אחי, עם חמנות יאסר עראפאת בחיות. בפנים, בתוך המסה הון, רואים אנשים. אחי. לא גוש. השנאה הקולקטיבית נעשית מרוכבת יותר. כמה מתייכים אפילו. משהו טועה בסיסמה - צחוקים. תגון הכחלחל של התלוויות נוח, כנראה ניהא מאיימת יותר להפגנה. לכל הפגנה התחלכה מגיעה ער. בית משפחת רוזאנה ונעצרת. היציאות ממשפחה.

האב מחמוד עומד על הרחבה עשויית הבטון, עליה נהרגה בתו. ידו מביעה כאן הוא הלכה כאן היא עמדה. כאן היא התחלכה. כאן היא נפלה. הוא מחפש כחמי. מתכווץ לאט לאט, מבט, אבל שלוש הימים שעברו מאז הארוע מחק אותם. מה שגורם לי כעס, הוא אומר באנגלית "ו העובדה שאנחנו משפחת דתית שמעולם, אבל מעולם לא היו לה בעיות עם המסחר או הצבא. אנחנו אנשי שלום. הוא שוב מתחפף כאילו. מוכרח למצוא כחם דם. והוכחה. כעל הבית עומד כבניסה מכוס בזה. מציע קסה.

"יחייזי בתחת של הבן כששטעתי את הענקות, אומר האב, "כשנאעתי לבסוף בבר לקח את הבת לבית."

האב מחמוד והדוד, אחי האם שהיה קשור מאוד לילדה, יוצאים ראשונים מהמסגר. התחלכה מתחילה. הגברים מובילים. הנשים מחכות על גבעה קטנה ומצטרפות בתחלכה משלהן. "ברוך הנייה נפחה את פלשתין". הרגליים שוקעות בבוץ. את קצה הילכה מכינה המסה האנושית הוא. אם עוצרים - נמעיבים. שורת נערים שלובי ידיים מובילה את טור ההיסטאות. חמנה של יאסר עראפת מוקפת גבוה על מקל. גם הרגל הפלשתיני. הצלם מכון פוקס. איז יר עוצרת אותו. "לא לצלם", וועקמאיים אחרי הנערים מכוסה הפנים. "לא לצלם". המחד מחזיקו שלהם גובר על הרצון ללעז את ההפגנה שלהם בתקשורת. ילד אולי כן ארבעישים, רץ, מנסה להתייב את קצה התלכים. נעלי ההתעמלות שלו מבוטות בבוץ, מקשות על הריצה. הוא נופל. גם במשיך לרוץ. גם את ההיסטאות הוא לא מצליח לבטא בשלימות, חמיר הוא מספיק רק את הילדה האחרונה. טריטה פלשתיני. טריטה פלשתיני.

האב, משה רון, עם
דוני דונוסיל
אבל כבד ופנייתו
צילם: נאור דהב

בחדר ההלבשה החליבו לזוזזא סבב ועובט פעמים. זיר
קלינגר יצב בזרועו אח שמו של אבי רון. שחקן רון
אינו יכול לשמוע שירים על הנדרת. לידו גבסול קמה
לישון בלילות. השחקנים אומרים, זה האנחוס.
הפסיכולוגים אומרים, אנשים עם אמונות חכרות שלא
התמודדו כראוי עם האבל.
הסטטיסטיקה אומרת: חבבי חיפה – קבוצת תחתית.

מאת יצחק בן-חורין צילמה: רינה אזרובי

קללה שחורה. טפרי-טפו

"ל" פעמים אבי רון מופיע לי בחלום. אין לי סיכויים. בחלום שלי אבי רון, משחק ומבלה. כבוקי אני מתעורר ומגלה שהוא איננו. ארבעה חמישה משחקים לא סגנתי בכדור. הספדתי לחיפה שתי גקורות. המשחק לא היה בראש שלי – ניר קלינגר ציב על ודעו את שמו של אבי רון.
הם היו הבורחים שהכל בא להם בקלות. כאלה שאף פעם בעצם, לא התמודדו עם הקשיים האמיתיים של החיים. השאלה הכי קארינילית שתחבכו בה חתה איזו מכונת חרשה לבוור, כי הקבוצה הבטיחה להם. לפעמים, צבע המכונות חיתה השאלה שעמדה בסרכו עולםם. הכסף זרם לכיסים ורכבות דולרים בשנה, כותרות מרדכי הספורט והציגו. גווי חזיתונים מלספריהאגו הורבקו באלבומים, בחורות נכרכו אחריהם ועיר שלמה אוהבת ומעודדת רק תרמה לגיטוני הבוכנות שלהם.
אריבע שנים הם היו שם למעלה. נחשפים למאזנים אלף צופים שכחו לראות אותם בפעולה, מדי עונה. פעמיים וכו באליפות המדינה, פעם שלישית נרחקו ארבע דקות למגי סיום המשחק האחרון והמכריע לסגנות. בשנה שקברה הגיע לגמר הגביע, אם כי נסוגו בליגה למקום השני והצופים ראו בזה התחלקות זמנית וצפו לה השנה חזרה למאבק על אליפות המדינה. קבוצה מלהיבה, מבקיעה שערים בסיסונות, קבוצה כבשה את ההגמוניה בכדורגל הישראלי והדרדרה פתאום מראש הרף אל פי התחתון. כן לעכשי, מכבי חיפה היא קבוצת תחתית, הנאבדת על מקומה בליגה הראשונה. בשבת שעברה, אחרי (המשך בעמוד הבא)

פאזל מילאני

**יש הרבה עין הדט. אוהד צועק 'עד
טלא תחליפו את המכוניות
ששחורות לא תנצחו' וזה גורד את
שחקנים. אורחים שאישוה קילל
ת מכבי חיפה.**

הנהגת המלחמה

מסע הל"ה. הניצולים

15 בינואר '48, לילה קר וגשום, היום לפני 40 שנה. ההקום - הרטוב. היעד - גוש עציון. 38 צעירים יצאו לדרך. אחד נקט את רגלו. תקרה. שניים אחרים נבחרו ללוותו להקום מבטחים. היה ברור שמיכניהם לוחזר בשלום. בהרבה מסיכויי הליה לאלא אח השיאחם. אבל נגישה עם דועה ערבי אודה את קרב הגבורה שיער את האגדה, הכאב וההיחוס של "אחלקת:הה". עם שניים מהשלושה שניצלו היינו שוב בהרטוב. שיחזור.

את נחם חלמי צילומים: ראובן קספרו

הרף 1988. ארבעים שנה אחרי. בתי המשיכה לשעבר הוטב רטובים וזנבים. ישראל גפני, עוררין, ואורי גביש, איש חינוך, יוצאים מרכבם וניצבים במקום שממנו יצאו ואילו חזרו לפני ארבעים שנה, המקום בו ניתנו להם חיים במתנה. או, כלילה שבין ה'15 וה'16 בינואר 1948, עדיין לא ידעו זאת. גם אז, בינואר לפני ארבעים שנה, היה קר ורטוב. עצבות צוננת ולחה רבצה על המושבה והקטנה הוטב שרחות נותנה במצור למחצה. ניתן היה להניע אליה רק במשוריינים ועם ליווי מוויין. גביש צד של "סלינג" חיבר אותה עם שער-הגיא. לעבור את הדרך מירושלים לשער-הגיא ומשם למושבה היה סיפור.

ממך להרטוב היה ערסוף הערבות. למטה, קרוב יותר לפני הרבנות, היתה מגורת המטרה, עם שוטרים בריטים וערבים. מהרטוב דרומה, ער שפעצין הרוע, מהלך של 21 קילומטרים לעיר, היו רק כפרים ערביים, שממת הר מסולע, ערוצים מרשימים ומגודרי טופוגרפיה. קר היה בינואר 1948. מהמות דצמבר נהפכו למלחמה. כשעריהגיא שמצפון להרטוב כבר לחמו שירות במאמץ להבקיע לירושלים, וברור - גוש-עציון הנצור והמוחק בקיש תגבורות, תחמושת, סוללות, פלאטמה לעירויים. ישראל גפני, עוררין. אורי גביש, איש חינוך, כיום בראשית שנות השישים שלהם. יורדים מרכבם במרכז הרטוב שהיתה פעם, לפני ארבעים שנה, מושבה במצור, נקודה ימית אחרונה מול האיוור ההררי המשוכן כפרים ערבים. שוטרים כנוטים בתוך עצמם, תרים את איבוד כלשהו שייצין את המקום בו ניצבו

תצלום שחור-לבן מ-1948 מראה שלישראל גפני היתה רעמת שיער פסוקה בצידה, שהיה לו שם מצוטט. השנים גטלו מהשיער והבטיפו את השפם. היום הוא עוררין ידוע. משרד משגשג. פלאשן במכונית. דירת רווחה בצפון תל-אביב. הכרים קוראים לו, לפעמים, רדף ליצנות, המפרק של המדינה, משום שלאחרונה התפרסם ככונס נכסים של חברות גוזלות ומפורסמות שמעור וכלו. יש לו חוש הומור מצויין. לעוררין גפני, אבל לא נוח לו עם הביגוד הזה, מה עוד שכינוס נכסים הוא רק חלק מפעילות משרד. ועל אותו חלק קטן של עיסוק הוא אמר: "כונס נכסים כמורה כונס מנתה מנסה על ידי הערבות חידושים להכריא חברה חולה, לסלק ממנה את החלקים הנגועים, להחזירה לפעילות תקינה". בגיל שבע עלה עם הוריו מבסביה. סיום את נימנסיה "שלוח" בתל-אביב. הלך להכשרה מגייסות של הפלמ"ח. מפקד הפלוגה שלו היה חיים ברלב בתחילת 1947 עלה לירושלים ללמוד באוניברסיטה בסופה של אותה שנה נקרא חזרה אל השרות והיה ממלוי השירות. ערב אחד, כשישבו כמה ממלוי השירות במסעיה והקאופרטיבים לירושלים, הגיע אל שולחם צביקה ומר, או מפקד הגדוד השישי של הפלמ"ח. הוא אמר לנו שרדושים לו מיר מספר אנשים כדי להשלים יחידה העומדת לצאת למשימה מיוחדת. קטנו כלנו. אני אצילו לא הספקתי לסיים את המרק שלי. התברר שאני מאיתנו מחתר. הוטל מטכע. כני לכן בור אחד - מי יישא להמשיך את ארוחתו, מי ייצא אל מקום כינוס היחידה. אני וכיוני בהטלת המטכע. הוא נשאר במסעיה להמשיך לאכול, ואני יצאתי להצטרף ליחידה שלא ידעתי עליה רבר. (המשך בעמוד 19)

ישראל (מימין) ואורי גביש "היה ברור שמיכיוי שלושה אנשים לעבור שמונה ק"מ בשטח איב ולחזור בשלום להרטוב אינם מוזניים".

ישראל גפני (מימין) ואורי גביש באיוור הרטוב 40 שנה אחרי: "לרבים מאיתנו חיתה באותו לילה החוושה לא טובה".

החזון שלך וכמה ממנו אתה מבזבז במכוניתך?
אם תחשוב רק את מספר השעות בהן אתה "מבלה" בפקקי תנועה, תגלה שאתה מפסיד לפחות שעה ביום (וברוב המקרים הרבה יותר). מי כמוך יודע מה ניתן לעשות בשעה אחת נוספת.

צמצול אחד לחוסר רגישות ודיראן יבא לך את הפתרון - פלאפון. עם פלאפון אינך מנותק לדנוע חמה שקורה סביבך.

אתה נמצא בקשר כל הזמן עם כולם. ביכולתך לנהל את עסקיך וענייניך בזמן אמיתי מבלי לבזבז או להפסיד זמן יקר.

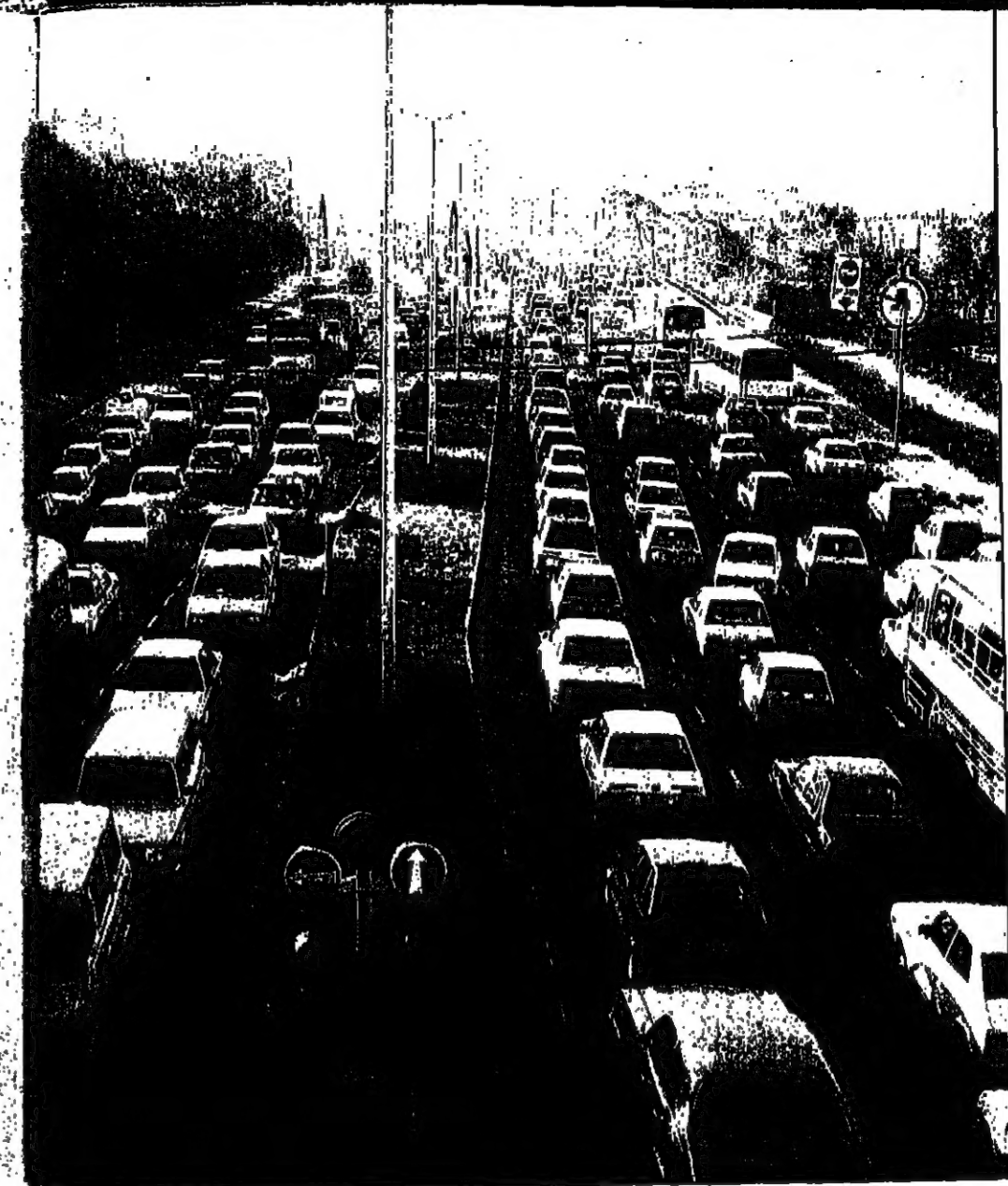
אין פלא שבבעלי מקצועות שונים, עוצמאים ושכידים, מספרים כיצד הצליחו בזכות ה"פלאפון" להדדוב את עסקיהם, להתייעל, לגרוז, לחסוך זמן, מרחוק ולהרוויח כסף.

מוטורולה חזיראן
מקצועית סלולרית בע"מ
קדמניצי 16 חז' אי"ב
טל. 03-388307
חז' פה, 78, 04-740302/3
ירושלים, 78, 02-716346

פלאפון = פאון

אין פלא שאתה מקדים את כולם.

איך להפוך שעה אבודה לשעת עבודה!

במחברות מיוחדת אני מנהל כבר שנים רשימה של מלים וצירופי מלים שנס לי. מלים כמו "שלוש", "אחוזות לוחמים", "טורו הנשק", "דוקימה", "ממרחק", "צבא הגנה", וכן הלאה. מלים שפעם אפרו משהו, והיום אינן אמורות ולא נלמ, וכל הסיכויים שבמקורם או במאחז יורקו את המלים הללו מהשפה ולחוצו.

המלה האחרונה במחברות המלים האבודות שלי היא "נחש". מלה שפעם היית זוכה לשמוע אותה רק מפי נאצי. אחרי כן גם סתם פאשיסטים השתמשו בה. אחרי היטלר הקיצוני, היטלר המתון, האמצעי, והיום חת מלה שמושפעת על ידי כל שר שמדומן לארץ ולשטחיה הסלגוניים, בכל דיון ממשלתי, בכל כנס ציבורי של נשים מוכות בלתי רגילות, ואם לאויה אחריתי שחושב שהוא קנה אותנו רק בגלל קנה אותו לא נעים לשמוע את המלה הזושה הזאת, והא של נלמחם את האזניים בצמיר-גפן ולשבת על צמיג נש.

הו ושמם אתה שומע איזה יהונתן בוגדי והומו אפר ש"לגש" זה פועל ולא שם עצם, ואו מיר רבים נאמשים לגיש גם אתה. מה ושם כמה הסטירונים נאמשים על התקופה שבגורו היה חור, אבל את מי נעים מעניין מה היה כשכליך לא ברור מה היה נאמסעו "פונקציה" - שהחומס שלה קיבל זין נבזה מרפי גינת, אימת החומסים - בנתניה, ללך קרוב וכליך רועק מטורל-כרם, אתה שומע רצו המלה נקלטה. גרשון הנגיש משתעשע במלה הזשה כמו שילך קטן אומר "שישי" רקקה, וכשהוא חתה שחותרים לא גורעים בו ולא שולחים אותו לחץ את הוה סם עכס, והא פועל את פיו הקטן וחוסר חשיניים ונאעם בכל הכוח התינוקי שלה "פסיפיקה". וק גם המלה "גורש", "אני לא מכין מה הספר פה", אפר גרשון הנגיש, "צריך לזרוק אותם מפה, את מלה.

בעל המעשה ידע היטב שאם יורקו אותם לא היה מי שיעשה ויגיש את החומס שרפי גינת חקר. מרוב לא היה מי שיקטוף את תפוחי עמק חפר המלחים של סתם ידועים בעולם כתפוחי "גאפה". ולא היה מי שיכנה את הקוטגים המפוראים לששניקים השקיעים בזכות.

מבולת ממל אני קנה סיגירות. הו וכן אני סלול כחתי לקחת קונדומים, ואומר: "אפשר להגיד לך משהו? ולמי שאני נותן לו אור ירוק, והא ממשקיה מה-אתה כל כך רואה לרשימה מה אתה, ערבי למה אתה לא כותב גם על הדברים בעיתון שלך?"

והנה, למרות שאינני חושב שאני צריך להיכנס לחיון על רשימתי בכל פעם שאני קונה קופסת סיגירות, אני אומר לך "משום שוה מה ששאר, את של בגלל שאנחנו שולטים לא נשאר לו זמן לשום דבר אחר. ו עובדה קשה, לשלום. תישאר את שליטא. תפסל לך בקשי מצאתי חמק ריקת לקחת סיגירות".

"צריך לגרש אותם", אומר מה מהמבולת. שלחתי חלכתי, וכשהחתי לביתי כתובתי בשולי העתון שממל למחרת על גל סדר חרש לא מגישים אותם, מגישים אותנו.

יהונתן גפן

גרושים נוסח נתניה

(צילום: משה גורן)

הוא גובר כיצד החליט ללכת ל"גולני" למרות שהכיתה שלו הלכה על ראש קטן. כעת הוא לא בטוח שלא עשה שגיאה. עכשיו, בחושר, הוא ממשש את כומתו הסגולה בכיס מכשיר, ורועה לבכות. מתאם הוא לבד. ככה זה כשהושבים יותר מדי, בחושר. המחלקה נעלמה לו מעבר לסימטה האפלה, וכעת הוא לבד לגמרי. הוא פחד. כמה ריקות של רממה מוחלטת, ופתאום שיר-לכת בערבית מושמעים מרמקול המואין שעל צמרת המסגר. הוא לא מכין את המלים, אבל הוא יורע שהשידים האלה הם גנרי. הוא מחליט שהוא חייב למצוא את המחלקה שלו לפני שהמקלים החורק הוה יגמר, ומתחיל ללכת לכיוון המסגר, ואו פתאום הוא שומע צעקות רמות בערבית: "ברם ואש נפרה אותך, יא-פלמחין!". את זה הוא כבר מכין, אחרי הכל הוא כבר כמעט חורש בשטח.

המגרשים

מרחוק הוא רואה המולה רבה. ילדים ערביים מטימים מחסומי אבנים, נרשאים שלטים, מציתים צמיגים. הוא גם יכול להיחז את רית הגו המרמיט, הניחוח החרש של כוחותינו. כמה עשרות צעירים מתקדמים לעברו. הוא מטיס את ניצרת הדרכה, מקיש על מחסנית כדורי הנזמי, נכנס למבוא אחר הבתים מחלים להסתתר עד שההנגנה תעבור על פניו. אחומר חייל כמותו חרג ערבי שקילל אותו בחאריינס. הופרטים עדיין מעורפלים. אבל גם זה היה חייל שאיבד את הכוח שלו, והוא לא רוצה להגיע לזה, לכן הוא מעדיף להסתתר, הוא לא רוצה לחיות, עוד כל החיים לפניו, הוא לא צריך כבר עכשיו מוח. על הראש, הוא נוכר איר לפני ימים חברו למחור הגיעס חג אשה בכפר אדאם. ילד עם רובה רדף אחרי ילד עם אבן, ובסוף אשה נורמה מי צריך את זה?

החייל הצעיר מיניש מגורש. בתנועה עצבנית הוא מורק את רצועת הקסרה שלו, ולמרות הקור חוה הוא חש כביטות ריעה החוללת על מצחו. הוא מרגיש גם לחלוחית בעיניים אבל הוא לא בוכה, ורק הגו חוה ואם אפשר להגדיר את הרגשיו במלה אחת, חיי המלח הוא עלוב. מה אני עושה פה? הוא שואל את עצמו, נשכעתי לריוח חייל, לא שוטר, ובמיוחדות לא למרדני לרדוף אחרי ילדים בני שלוש-עשרה שחורקים אבנים במטרה למרות את פלשתין.

ומן יורה אחת חושב החייל בחושר ואנחנו לא מגישים את חזרבים, אנחנו מגישים אותו. חזרבים זה לא בגלל הגו, זה בגלל הריח של שליטא.

ישראל (מימין) ואורי בהרטוב. היום אפשר לנוע לגוש-עציון קרוב לחוואי בו פשעו ה"ח בלילה הנורא.

מגשנו נפש היה כולם ישנו. מצאנו מקום לישון ותפנו הרוגים על המיטות. נישתי לחלון את הנעל, אך הרגל הייתה נפוצה ולא הצלחתי. ויתרתי על הנשיון ונרדמתי ללא חליצת העללים.

אחרי שעה הייתה צריכה היחידה להמציא לעד בשלוש רבעי הדרך לגוש, ועם אור ראשון להיכנס לאזור השליטה של משואות-יצחק. אלא שהעניינים התנהלו אחרת. מתחזקיים שערכו כמורצת השנים, בעיקר לאחר 1967, כשהשטח כולו היה בשליטתנו, התגבשה הגירסה הבאה:

לפנות צוקי ניקרו בנתיב התקדמות ה"ח שתי שנים ערביות שעסקו באיסוף זרדים. אנשי היחידה החליפו אותן מספר מלים. רוצה ערבי, שנמצא במסדר, נפש את ערדו ומיהר לצוריק, להוחר את התושבים

"אי אחז לא דיבנו עז זה בגלוי, החבישנו אבל שובדה שלא חטאנו כתבו צוואה בלילה שלפני היציאה"

מגני יחידה מווינת של יהודים הצעה בשטח הסמוך לכפר. השמיעה עשתה לה כנפיים, ובכל כפוי הסכיבה הוללה התארגנות. ראשוני הנזקים פתחו בצליפה לעבר היחידה ושיכשו את התקומות. כמה מאנשיה נפגעו ואו, כנראה, הוחלט לא להמשיך הלאה, אלא להתכבד ולהתגונן. ה"ח עלו לגבעה הידועה כיום בכינוי "גבעת הקרב", ומגנה ויהל קרב גוש עם אלפי הרכבים שנורו אל האזור. מכל כפוי הסכיבה. סמוך לשעה ארבע אחרי צווחו מן היחידה רק כתיסר בחורים, חלקם מצועים, שעוד היו מסוגלים ללחום.

כעבור שתיים לעד נפל אחרון הלוחמים מקרב ה"ח. לפי אורי בהרטוב נמצא כשאנו בבני הקמפוס, באמצעותה ביקש להסיף וללחום במתחזקים לעברו לאחר שתחמושו אולה.

עם רדת היום חם והקרב חנורא. אובדן ה"ח התכער את חתמו הבכר על הישג העברי. ועוד כהם נורע לאשורם פרש הקרב ומעשי הגבורה, נולד מתוך המאמץ והכאב המיתוס של "מחלקת החר", שלאורו התחנך דורות של לוחמים.

ארבעים שנה אחריהם. הרשע שוב אינה מושכה חקלאית מבוררת ונצורה. אפשר לנוע לגוש-עציון במקביל או קרוב לחוואי בו פשעו ה"ח באותו לילה גורלי. במקום בו ניהלו את הקרב הנואש ניצבת היום אנדרטה לזכרם.

כשאנחנו שואלים אם שומרים האנשים ששררו מאחור: מסע על קשר ביניהם, משיב אורי גבישו "בשנים הראשונות היו לנו יותר הזדמנויות להיפגש. באותן הזדמנויות הייתי אומר לישראל: שהוא הקמיע שלי, הוא היה אדם שאני חפצו שלו. הוא היה טוען שכלערי וראי וזה מסתכן בלילה בשטח ולא מצליח לגנוס את הדרך חזרה לחיטוב; ואני משיב לו: שאיננו חושש עלי ללחוח חזרה, לא הייתי כאן היום".

מנחם תלמי
מלפסכט 19

מסע ה"ח. הנמצולים

(המשך מעמוד 14)

במקום ההתכנסות, סמינר בית-הכרם, פגש ישראל לראשונה את משה חזן ואורי גולדשטיין (גביש), מי שיתר איתו עתידים אחריהם להינצל מגולס של ה"ח.

אורי גביש, ששרת בח"ש ירושלים, צורך ליחידה וזו מיהוה סיי מיומן ובקי בשטח אותו אמורה הייתה להיות. כילו עלה עם הוריו מגרמניה, שהה שנים מספר בקיבוץ חפציבה, עבר לירושלים ועם מרוץ המלחמה שימש שם כסמל-ידידים. לאחר המלחמה למד אנתומיה בסקולטה לחקלאות בירושבות, וכעבור שנים עשה הסבה לתחום התינוק. כיום הוא עובד במרדור הנוער של עיריית באר-שבע. לאחר שעות העבודה חוטא בכתביה ומתכוון להוציא בקרוב את ספר שיריו הראשון.

די הגיע לפני ארבעים שנה ליחידה שאמורה הייתה למרוץ במסע רגלי לגוש-עציון הנצור. "יום אחד קרא לי קצין המודיעין של הגדוד שלנו ומבקש ממני להכין ברחיפות חוק הובלת יחידה רגלית לגוש עציון, דרך הריים. הוא מסביר לי שלרשותי יום אחד בלבד להכנת החיק וההימין את העבודה. הפנישו אותי עם דני מס מלמלמל. ממנו הכנתי שהוא עומד לצאת בראש יחידת המבדול לגוש. יש לו, הוא הסביר לי, סידים משלמים, אבל הוא רוצה לדפוק אותי לכיתה הנורא. ביום ר', 14 בינואר 1948, יוצאת מחלקת התגבורת - שלישים חיקא "מחלקת החר" - ממקום כמותה בסמינר בית-הכרם לכיוון מלחה היררכימיון. משה הוא אמורה להמשיך דרך אזור אליהר ולהגיע לעין צורים. ארבעים שנה לאחר מכן מספר אורי

"צביקה וזי אגר שדוודים אנשים ראשיה יחידה. קמו כולנו. והחברד שאחד חינוך. הואל חמבן, בני לבין אחז, ח' ישרא, ח' יצא. אי זכתי."

גיש כי התחיי שחא היצ, טינק המסע שחביו, היה שנה מהנחוי שהציעו סירי המלמלמל, אבל, הוא מסק, רק בפעי שרני מס הסיף את התחוי שקבעו אנשי, כי אחוז הכיר ועלילים ממך יותר.

התוצאה הייתה שהסתכננו בבוסתנים שמחות לסימון. המסע נזמ, כלבים נבחו עלינו. בשלב מסוים אי נורו לעברנו מספר יריות. המסענו את ה"ח לא היה ברירה אלא לשוב על עקבותינו ולחזור לכיתובים. אני הרגשתי עצמי מיותר ביחידה וזו הייתה לה סידים משלה. גם אני וגם הממנים עלי מרש ירבונו עם דני מס, הצענו לו לחזור עלי. אך הוא עמד על דעתו שעלי להמשיך עם היחידה. קשה היה, אי על מי שמבחינה מקצועית הרגשתי קמי מיותר.

למחרת מיהוה היחידה להרשוב כדי לצאת משט לגוש-עציון במחוי אחר. "לירבים מאתו הייתה תחושה לא טובה, נזכר היום ישראל גביש. "אי אחז לא ריב על זה בגלוי, תגבישנו. אבל עובדה שלא מעטים מכל הנואש בלילה שלפני היציאה. גם אני חלק מן הצוות שכתבו בוחיו. לילה חמורסמו מחוץ יחידה, סמוך לאתר-עשרה בלילה לאחר עיכובים שונים נערך משיק היציאה. היום אומרים שהמאי של חרש עין לדי מס לרעות את היציאה ללילה הבא בגלל השעה המאוחרת. לא תמסיקו להגיע לפני יריות, אמר לי אנשי המושבה. דני עמד על דעתו כי

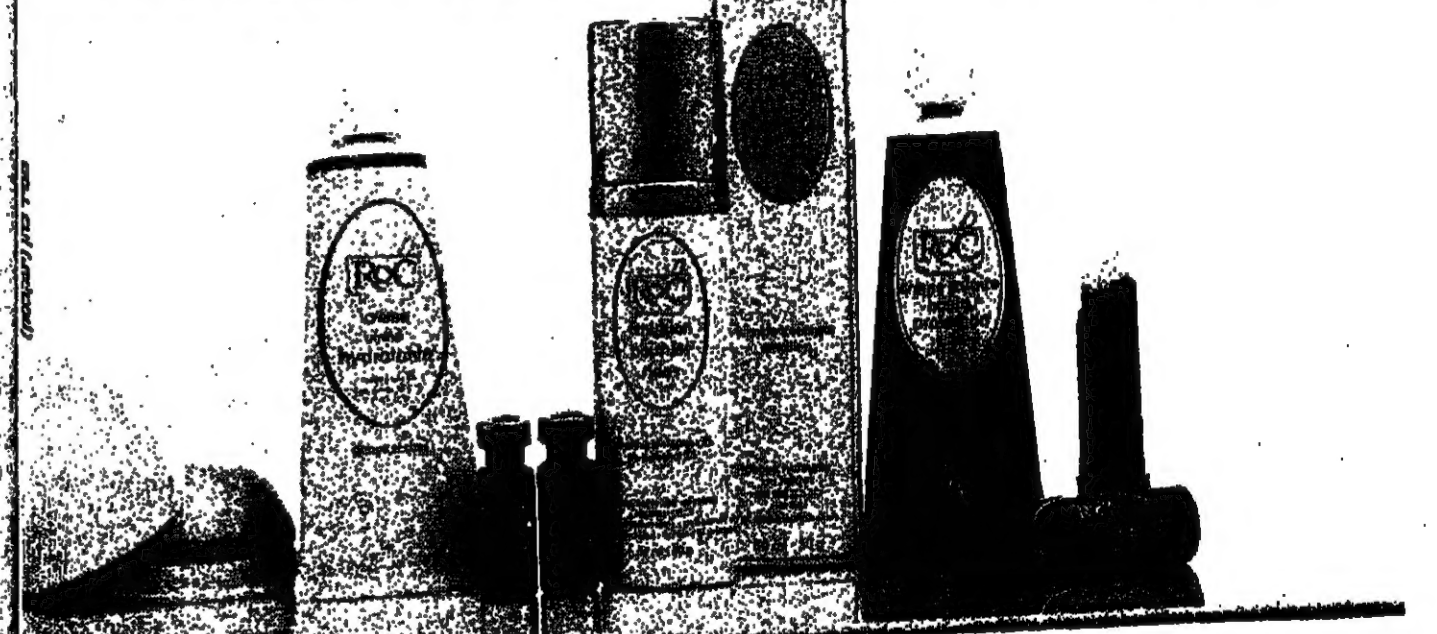
סופר-פארם

תנו קפיצה ישר מבצע!

רשת חנויות ארצית לתרופות, מוצרי יופי, בריאות ונקיון

לופע ROC בסופר-פארם

כל מוצרי ROC נמכרים בסופר-פארם ב-20% הנחה.

ממחטות לחות ליני 120 יח' 3.49 ש"ח	קרם גוף מינדיניט מחיר מומלץ: 19.90 ש"ח 15.99 ש"ח	דיאודורנט מינדיניט מחיר מומלץ: 11.00 ש"ח 8.99 ש"ח	טמפוני O.B 40 יח' מיני/נורמל 7.99 ש"ח
סט - אלוורה + שמן קונדישינר מחיר מומלץ: 14.83 ש"ח 9.99 ש"ח	סט ויאודנט מי שטיפה למח + משחות שיניים מחיר מומלץ: 30.05 ש"ח 24.99 ש"ח	תחתונים 30 יח' מחיר מומלץ: 4.39 ש"ח 2.99 ש"ח	

חנויות הסופר-פארם פתוחות עד 9 בלילה. ברבי-מכר, בקניון וברמת אביב - עד 10 בלילה.

כל החנויות פתוחות במוצאי שבת! (למעט באר שבע) **בתוקף עד 30.1.88**

רבי-מכר, הרצליה, רמת אביב, קניון איילון, פתח-תקוה, כפר-סבא, ירושלים - נהגות, נולה, באר-שבע. משרד מרכזי טל: 03-900031 מוכרים מושמים של כל קופות החולים. מוכרים את כל כרטיסי האשראי. הרשת שומרת לעצמה את הזכות להגביל את כמות הקניה.

מלך ארץ ישראל

מלך של אצל

שתי יריות בחזה

(המשך מעמוד 8)
 רוקח אחדות לפני כן, החליטה קבוצת הצעירים הזו לייזרות אבנים ברכב צה"ל המסיר בכפר שוב אבנים. שוב פצצת נג שוב כדורי גומי. הפעם היתה הזקקית קבדה. המסוק חג עדיין מעל.
 כפר איראם מונה בשלושים וחמישה אלף תושבים. כפר שקט באמצע הדרך בין ירושלים לרמאללה. עד לאירועים האחרונים לא ידע הכפר הזה מהומות והפרות סדר. גם בזמן ההחלפות האחרונות בשטחים הפנימיים. אבל שקט, כנראה, אינו משיק דבר. הריגת הנער היה על תקן שטחם ששייך לחץ לחץ התיכונים, השגאה וההתמרמרות.
 לפני 1967 היה כפר איראם ישוב קטן וציורי. היו בו כתי קיץ של עשרי רבתי עמון, כיניהם ביתו המוקד של המלך חסין. לאחר מלחמת ששת הימים גדלה אוכלוסייתו. רבים מתושבי ירושלים והסביבה עברו להתגורר בו. מחד הקרקעית הולך והאמיר, והוא הפך לעיירה. לא מוכן פנה הוועד המקומי לידון בבקשה לקבל מעמד של עירייה. רבת עמון הכטיה לסיקל את העניין וסיגנה את המארה רישק לראש הבועצה המקומית.
 כפר איראם, הנוכל בשכונת נוה יעקב, נכלל באזור היבנה האדום של יהודה וסומון. לרוב התושבים העוררות והות ישראלית, שנינו לאח מלחמת ששת הימים לתושבי מזה ירושלים. והריגה של הנער געשתה ללא תבנו. מני פאר ניבנו שם, אך הכפר אינו מסוגל לספק להם את השירותים הבסיסיים. טיטטטאות צדחה, מערכת ביוב לקייה, ומערכת מים מלכצב גואש. בכפר קיימים שני כתי ספרו מכללת אליאסטה, השייכת לוואקף, ובית הספר לכנרת.
 יחסי העכנצת בין הכפר הערבי לתושבי העכונות הצטונות של ירושלים היה הרוק. מגרשי סחר והכונות, הנוטים, הנויות לכלי חשמל ומאפיות והפיתות - שידתו את השכנים היהודים. עד עכשיו.
 טיור בכפר, אחד הכתורים מצטנף אלינו. טכן של הנשחחה. ממול עומרים שני חילים שלנו, משעממים קצו. אחי יושב על מעקה בזון ומפוק השני בוטע בקרקע הבוצית. הנוער שאיתנו מחקפל בנשכ ומבקש לעקוב את המצויה. לא רוצה בעיות איתם, הוא אומר ופועל לעצב שני החילים. אני נן עשרים ואחת ועוד איך פעם לא היו לי בעיות. לא רוצה.
 אין לך מה לפחד, אתה איתנו, אני מנסה לשכנע אותו.
 גם עם כתי יהיתי מסחר, הוא אומר, מה את מבינה בכזה שלנו. את איפעם לא היית פה ולא רואה כלום. גם אם אני לא עושה כלום תושבים אחי ולפעמים גם מבינים. אז מה אני צריך לערש אחי טקושים לי את זה. יום אחד תורתי מעכונה באבסורד, תפסו אותי חילים ואמרו לי תעצור. ביקשו תעודת זהות, ואז אמרו לי חדר תנקת את השביל.

חאן, מומחד. על מה הוא חושב

קללה שחורה טפריטפו

(המשך מעמוד 11)
 התוצאה פער גודל בין המטבצאל המקצועי של מבני יוסי לזונסל, פסיכולוג שהתמחה בטיפול קבוצתי. מבכ"ר חפה נוצעה כי אחרי האסון ואני הכעתי חושש לפגיעה בחברים הקרובים. הצעתי להתמודד בצורה מסודרת עם נושא האבל. ככל שאני יודע, היחידות והתנגדות של המאמן. לא שחחתי אישית עם שחקנים, אבל אני משוכנע שיש השפעות אישיות על שחקנים. הם ממכילים אתורה ולא רואים בשקר את אבי רן. יש תחושות הופנות כלפי המוליך בזמן במיתר כשהוא לא כשיאו - והוא לא כשיאו כלל והציפיות. היריה בכשר של מבכ"ר חפה היא תוצאה ישירה של מה שקרה.
 "כדורגלנים הם עם שטונה מאד לאשונת חמלות ולצדדים מוריס. הם מייחסים חלק גדול ממה שסרה למול הרע שמקר אותם. ואם זה חלוי כמול, הם אומרים לעצמם, או מה הטעם להאבק ולתאבק, אם ממילא השנה הוא הוא באום הכול בגרנו. תהליך האבל האישי והקבוצתי לא עובד טוב במבכ"ר חפה. להערכתי הם יהיו חייבים לעשות את זה בשנה הבאה ולא להשאיר את הטיפול הנפשי בשחקנים למאמן שאמנתו אינה בטיפול.
 המקורבים לקבוצה מתעקשים שסחה של אבי רן משפיע יותר על האוהדים וההנהלה ופחות על השחקנים. לדעתם, השחקנים היו הראשונים שהתאוששו ממקרה, כשהגיעו לשלב המינימלי. לפי גירסה לארדשמית של ההנהלה, האובדן של אבי רן משפיע יותר מבדנה מקצועית.
 יצחק אביע, ירד הקבוצה, מניס קצרות: "אני משתדל לא לגעת בנושא במובני. זה לא תורם לקבוצה. תתייעצו בפסיכולוגים. טיפול פסיכולוגי לא היה, אבל קיבלנו יעץ כללי. נבצית את חבור של אבי רן בקייאת מגרש על שם, מערדון ופיתת הבצות יתכן שנקיים טורניר קבוצ אחר בשנה.
 חבר אורי בנהלת הקבוצה, אמר: "היתה מחשבה איך לספל במשבר. טיפול פסיכולוגי לא היה. הטיפו נשללו וחיתה כוחה לחידע בפסיכולוג, אבל השינוי שהצביאות הוא הרבי המבירא והתפסל ביותר. הערכנו שאורי יעודר לשני.
 חותם בור כי זו היתה הערכה מושעת. השחקן גדי קלינר: "כל מיני דברים במגרש מזכירים לי את אבי. זה חשופי עלי. אני מתנהג עם זה בדרך שלי. מתאמן חוק. השחקן שלום לוי כשכל השחקנים מחנים את המבונות על יד המגרש ובכנסים לאיטיות אתה מנסה לאן שאבי היה יושב וראה שהוא חסר משנה דרך משנה. תהליך הענה יצאה הקבוצה למחנה אימונים בתולנו, שהיה מוצלח מאד מבחינה מקצועית. אלא שבאחתו מסקם בדיוק התאמנה מבכ"ר חפה לפני שנה עם אבי רן, וכל דבר הוציך לשחקנים את חברים המנה. "זו הייתה סערה שהחזירו אתנו לאותו מקום", מסכימים השחקנים. עוד סערה. "כולם אמרו שהיה אלופים. לא הערנו את עצבנו ממשיך נכון, כי לא ידענו איך זה יושפע עלינו. אנחנו לא מתבצלים. קבוצו משבר. אנחנו מקשים לצאת ממנו". אמר ירד קלינר. צדק מלכזה: "היית רגילים לקהל טוב. קהל ממוצע, שקיבל תוצאות והיה גולים. והם בקושי באים אליהם עופים הוא אדם לא נתון גול תוך עשרים דקות, מקללים ומלוצצים. שלום לוי: "היום אנחנו צריכים את הקהל יותר מאי פעם. שיתן לנו שטק ועידור".
 בשבת האחרונה, אחי תופסל בלידת תל אביב והשליש בבית מאז תחילת העונה והשמיני בכלל. נאלצו השחקנים להתאמן שעה ארוכה בחדר ההלבשה בתוך קולל אותם מאות אוהדים. הם המאמנים שהקללה היא משמיים.
 יצחק בן-חורין

שוקולדים קטנים - לאפיה גדולה

אופנהיימר שוקולד-ציפם

- מזינס חוסימי לאפיה אומנהיימר שוקולד ציפם ותראי איך חומכת כל עוגיה עוגה לעוגיה.
- לפני פוסט
- חובה לכל אופה
- טיסה למרין
- סוף שבוע זוגי
- במלון מוריה באילת
- כולל טיסה באמצעות ארקיע
- מכשיי חשמל מבית דסמן
- מאות חבילות שי של אומנהיימר
- חבורת מתבונים לכל משתתפת
- פרטים על האריות.
- חשונתמות אסורה על טיבי "אומנהיימר"
- ופוסטס מי-ט

אופנהיימר מסורת מתוקת יומין

A black Sony Digital Music Center CD player. The front panel features the Sony logo on the left, a digital display in the center showing '3' and '1.5', and a row of control buttons on the right. The text 'DIGITAL MUSIC CENTER' is visible on the left side of the unit.

כל משתתף זוכה
בחוברת מתכונים מהודרת שתישלח לביתו

בכל שבוע 5 מכשירי קומפקט-דיסק*
+ תקליט דיסק יוגרלו בתקופת המבצע
24.12.87-24.3.88

• המבצע בביקוח וריית וכפוף לתקנון הנמצא במשרדי החברה

שהו נמלא קודה עכשיו בחוץ. ואריות יבשות חופפים לחלים, שמתים וזוחלים רבה ורובו חלים.

העיון ברוב
הימים מקיבוץ רמות מנשה לעיר מחול
הים, ומסמלים זאת, לכוון שיש דמיונות
במחזור, ואי אפשר שישבסב את הקול
המחזיקים ומדוע ומהם יתנו לנו את
התשובה לכולנו על דעת חללים, חור
האזינו ואם לא הבנתם, אולי
הקטן האדיר של ששת שמונת השנים
במחנה כלומר כל האבנים, שם נחלים
היו ובמבט וקויות, ולא להיחשב לה
התקדמות בכוין.

[illegible]

מקום מחוללם למקורם על חבטת
מסעות (או חלשים) לא כלומר קיבוץ
מטעם מושב, אלא בכיוון הפוך. בנצוא
זרם, כל כאן צריך לעבור קטע של מסע
דומים לעל חבטת החשופים למסע ויש
במקום, שבה חשע של קטע רמות
מושג. הערכה לבקרת, בגלל החבטת ממ
המטעם החרוף הימים של הדרך, ביום
שמש ושמיים חבילים אחרי חשופים.

● תדוך חזרה
לקיבוץ רמזה מנשה, בדרך ההפולה מו
שוצארה קחם.

● החזקות
כדאי לקחת כרוב מעלים וטובים לחתול
נה, למקרה שחורגים ורעבה במים, למ
רוח המגלים.

A grainy, high-contrast black and white photograph of a small, dark building with a single window, set against a bright, cloudy sky. The image is framed by a thick black border.

**מאת נילי פרידלנדר
צילמה שי גינות
בשיתוף רשות
שמורות הטבע**

[illegible][illegible]

מגדל מציגה: פיתרון מהפכני ובלעדי לביטוח המשפחה במקרי חירום רפואיים

לגוף בריא אני חתום על פעילות גופנית.
לראש שקט אני חתום על חג.

מגדל רפואיים

לראשונה בישראל מציגה חברת "מגדל" את הביטוח המתקדם ביותר בעולם המערבי - ביטוח חירום רפואיים לכל המשפחה.

התכנית מיועדת לסייע בעת מחלות קשות כמו התקפי לב וזיתוח לב, שבץ מוחי, סרטן, אי ספיקת כליות כרונית, השתלות לב, כליות וכבד, או במקרים של נכות מוחלטת ותמידית, על ידי הענקת סכום כספי גבוה לטיפולם רפואיים ולהוצאות אחרות.

ביטוח ל"מחר" - התכנית היחידה לכל המשפחה
חברת "מגדל" היא החברה היחידה המציעה ביטוח חדשני זה לכל בני המשפחה - הורים וילדים (מגיל 3 עד גיל 21).

ביטוח ל"מחר" - אין צורך לאסוף תרומות
ביטוח "מחר" מבטיח לכל בני המשפחה בטחון כלכלי ומקורות כספיים לטיפול במחלות קשות מבלי להזיק לסעד.

ביטוח ל"מחר" - לא רק להוצאות רפואיות
במקרים של מחלות קשות, נגרמות לחולה ולמשפחתו הוצאות נוספות בסדר גודל ניכרים למטרת כגון: שיקום והחזרה לתקנות, אבדן ימי עבודה עקב מחלה, שינוי אורח חיים ושינוי תפקיד, החלפת מקום מגורים ועוד. ביטוח ל"מחר" מועד לסייע לפרט ולמשפחה להתגבר על המצוקה.

הכספית הנגרמת עקב הוצאות עקיפות אלה.

ביטוח ל"מחר" - סכום הביטוח הגבוה ביותר
מטביה זו מאפשרת חברת "מגדל" ביטוח ל"מחר" עד לסכום של 120,000 ש"ח והוא משולם מיד עם התגלות המחלה.

ביטוח ל"מחר" - בתעריף נמוך
תעריף הביטוח נמוך יחסית למקובל, והוא כולל תעריף מוול לנשים ומחיר נמוך במיוחד לילדים (גילאי 3-21).

ביטוח ל"מחר" - הנחה למי שאינם מעשנים
מי שאינם מעשנים חשופים פחות למחלות קשות ומשלם פרמיה נמוכה יותר ממי שמעשן.

ביטוח ל"מחר" - אין הכרח בביטוח חיים משולב
חברת "מגדל" היא החברה היחידה המאפשרת לך להצטרף לתכנית גם אם אין לך ביטוח חיים. אינך צריך לרכוש ביטוח חיים נוסף במסגרת זו.

ביטוח ל"מחר" - כי העיקר הבריאות
חיים רובנו מקפידים על שמירת משקל, תזונה בריאה ופעילות גופנית במטרה לחיות באיכות חיים טובה יותר. ביטוח ל"מחר" הוא הביטוח המשלים את איכות חייך ומקנה לך ולמשפחתך שקט נפשי וביטחון כלכלי למקרה מחלה.

פנה בחקדם לסוכן הביטוח שלך.

*הנתונים המתייחסים הם נתונים המבוססים בצול-סח.

דבר אחד בטוח
מגדל
חברה לביטוח בע"מ

ממיר ברת (עקבות)

מגדל מציגה

איזה זמר,
איזו מדינה

לפי שנה עזרין ויהי עוזר על המערכות ומחנות. היום אל' לוחן, 22 וקצת, השגבון והלאומי החדש, מכר כבד ונמש אלף עתקים פלורין והיסטורי "איון מדינה", זו עם האנשים שבאנו והמחזירים שטולים, וכבר לא יכול יותר לעבוד זשקטו ברחוב. ולא בגלל שהוא לבק. חובתו, אומרים אנשי מקצוע. פסיכוחה שאין לה הסבר. אחרים אומרים מזל. לוחן עצמו מדבר על האמת שיש בו ומתכונן, בשבעיות, לכבוש את העולם. מבחינתו, כך בדיוק צריך להיות.

מאת אורית הראל

תעצתו הלאומי החדש גר בבחינת כי הוא אוהב את זה, מתרגם מהפסוק בחזונון ושבעו של צדק ושלום ששמו נחמד בביתו זה הדבר זה פנים בעולם. זהו חמכב לכבוש את הארצות והעולם ופסחתי כבדן לבן, מאמר באלוהים הולך לתיכנסת וזהו הענין שחלף אלגאטס כי זהו מעצב לז' מטר איו אהב את הקול שלו. איו, חן, 22 ושלושה מימ. כבר כבר 200 אלו עותקים של הקטל שלו וכול קטל פראטאטאט. לא יכול לעבור בשקט בדחו, ולא רק בגלל שהוא חכם איו מריה.

לפני שנת קריית הירד עוד זמר של מערונים ותחנונים. מופיע, שר, בסוף הערב אורח את התעצמותו הגיע לשם בקבוצה בכל יום המערונים בארבע את יוני רועה שותף מיוזמי המערונים. בכל יום שלשישי במיוחד בשר, כל שמונה את לווין, התחמקות בשבתה ליידידות שנהמכה לקשר בבתיים שירים, יום אורח בא רועה עם הרעיון של "איון מרינה". הלכו ברחוב בנתניה, רועה ויוסם "איון מרינה", לזמן העליון מפורזת במניה", וכן אורח וכן הולאת מאן שמונה כבר לא מה שהיה

שחורר...
 "איו מרינה מיוחדת במינה / ממשיכה לוחצת מרינה נלחצת /
 והממשלה דורשת כסף מבקשת / איו מרינה איו מרינה / איו
 מרינה מיוחדת במינה / אנשים כוכים מרינה עולים / איו
 מרינה וגם קשת עולה / אין כבר בורח הקופה ריקה / אין ממה
 לוחצת מרינה מרינה / בכמות הם ישיבים / עליה הם עוזבים /
 לקוח הסכסוכות הללו הפיזיווי / לנו כבר נמאס רשקו לנו עוד
 נמאס / גם על הלהב החסיס / נמאס / איו מרינה / אלי לוחץ
 ודתי ודועה /

התפועה אומרים אנשים העוסקים בבירור ובומר. היסטוריה מסיכיה שאין לה חגור (ראה מנהגות). מל. לזון צמח מדבר על המצור שיש בו, והמאז ששיבא מהשירים שלו ויבטח את הקהל. אגב, מתייחס להצלחה בטבעית מולחט. מביט, כי בריק צריך היה להיות ואם יש משו מפתיע ביועק שלו לצמרת, זה רק הקצב המדויק.

(המשך בעמוד 32)

לזיון הוא תופעה, לא כלי

[illegible]

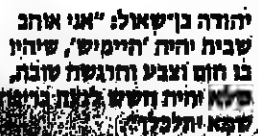
הי קול מפיך המטטיל, שבע
על לחוץ כחצי שנה למי תעלות
המטטיל

"אלי לזון היה בשבילי ההקעה
גמילה. הוא כחור ולא, מוכשע עם
המון חום. הוא עשה משהו לכל אנות
ההקעה והמטטיל. מטבע הדברים, יש

הוא תופעה, לא כלי. הוא יוצר ואני מאמץ. שיוצרים לא [אמרים]. רעונתי שהוא אמן גושמתי, בחור חם שמקוין דוחם. הוא לבש את החסד בעתה - וזו תופעה. הוא גורמת עושה משהו לקהל, כי הוא לא התאמץ, לכן בביקורת

هذه من المجلد

2/2/1

דקטור אוניברסיטת תל-אביב

מחנות) בארץ. תואר מוסמך (מדעי

מילגה פולברייט) באוויברסיטת
נדייס. הקים באוויברסיטת ת"א

זמקסור אורח באוניברסיטאות
יו"ל בין השאר חנר הוקלה

פילולוגיה התפתחותית ובמערכת

ע"מ. הציג שתי תערוכות ציור.
57, ושני, אב ל"ב במת, ג' בת"א

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

100

[illegible]

מה ישראלי בעיקרו מן יסודותיו, הבדלים בין גליל ונגב. מי שחי בארץ, רוצה לחיות בה.

באותה סמוך אתה עוסק? בכל יום ישישי אחה"צ הולך לאימון עם כלבת הבוקסר שלנו.

מה חולק לך קל, ועל מה אתה צריך עדיין לחיאבק? חולק לי קל לכתוב ולחשוב, יותר קשה לחשוב לעומה וזה מתחבזה בזה המנונויות. אבל אני משתדל.

מה יס' לך שלא היה להויריז יש לו היציאה לעולם הרחב. הורי נולדו ומתו בארץ מבלי שראו ארץ ונספת. היה להם עולם ומלואו, שמח או עצוב, כפי שחיו, וזה אין לו. בשביל

אני מרגיש שאני עושים טעות על גבי טעות ולא נעשה יי כדי לשמור את הבעיות. אני בעד פעילות

ואינם מסל שור, מרכיב הדלתות.

המעתה
אני מודיע ולני בעתונות אחרי שראיתי
חדר העבודה הוא הפינה שלי, הממלכה שלי

תנובה על הצמיחות של ימי ילדותי, המצב הכלכלי

אפ"כ לא יוכלו להימנע מלענות על שאלות אלה. אולם יש להבהיר, כי אין מדובר ב"החלטות" אלא ב"הנחיות" שיש להן אופי של "הנחיה" ולא של "החלטה".

100

"בזמן האחרון עמודי החדשות

מעייין שבר של חלום".

עם העבודה האקדמית או מיניסטרו, נשא בעל
מאוד זמן לדברים אחרים. יש דברים שאיני מוכן
לנוטר עליהם. קריאה, למשל. בעיקר ספרות יפה.

לדעת קודם כל מה קורה בארץ עכשיו. וקורה הרבה.
יש ספרות עשירה ומגוונת. אני חי טוב עם הדור

אוהב לקרוא שירה, נהנה מאוד מעמיתיו ומוצא קסם באידיש.

לקרוא. יש לי פגמים בדיקת היסטוריה כללית
וישראלית ואני קורא לפעמים דברים כמו פלכיוס, לא
יחזיקו אותי מרבה אחרת. אלא ממנו שאני יודע שזה

אלא גם מהצד התיאורטי-אידאולוגי. אני קורא בלי סדר ובהנאה רבה, ליד המיטה כתביעת ספרותיים.

של אורי ברגשטיין, הוזמן והוביל של ג'וזפין ויליס
טובים. בטיסות אני קורא ג'אנק. זה מרגיע.
אני מנסהם מהבוקר. לכתוב פרוזה. וכשאצא

לא מאמין. אבל אולי כשאתה וקו ולא מצפים ממך להרבה, אתה יכול להרשות זאת לעצמך.

ברוב המערים, הם נדבק אחד בכנין שאני מכיר את ימיהם ואני יכול לראות את סופו. לעומת זאת,

שאמסר להראות לעצמך ולאחרים. מהתחלה עד הסוף
זה חסר לי: יצירה שהיא גם שלי וגם גמורה בעיני.

צילום: שמואל ורטהיימר

מלך ארץ ישראל

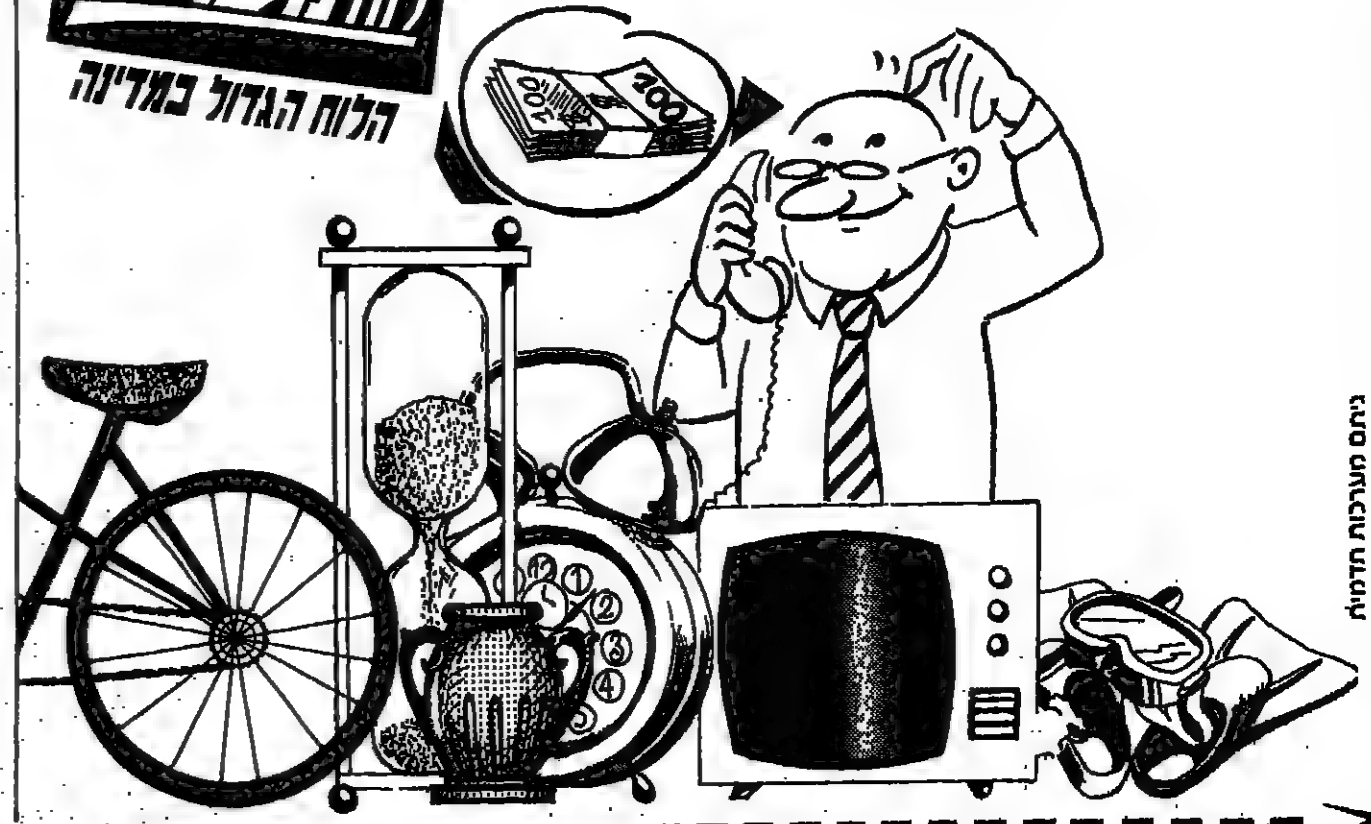
חדש בלוח מעריב

משומשוק

הדון הכדאית למכור דברים ששוויים עד 750 שקלים

אם יש לך בבית דברים ששוויים כסף - תנור ישן, מכונת כתיבה מדקנת, ארון עתיק ועוד - יש לך עכשיו דרך כדאית להיפטר מהם. לוח מעריב מציע לך לפרסם מודעה (עד 10 מילים) יום יום במשך שבוע... ולמכור כל דבר ששוויו עד 750 שקלים. מודעה ב"משומשוק" תעלה לך 20 ש"ח בלבד... כסף קטן! כן, עכשיו אתה יכול להוציא את התנור, את מכונת הכתיבה מהארון... ולהרוויח. מלא ושלח את התלוש הרצי"ב ל"משומשוק".

לוח מעריב
הלוח הגדול במדינה

ימים מטרות חדשות

פרסם מודעה ב"משומשוק". גזור, צרף המחאה ע"ס 20 שקלים לפקודת מעריב ושלח אל "משומשוק", לוח מעריב, ת.ד. 20050 תל אביב. או טלפן: 03-5611111. שם המזמין וכתובתו:

ש. משפחה _____ ש. פרטי _____ ת. _____ ח. בית _____ י. _____

אבקש לפרסם את המודעה הבאה ב"משומשוק" למשך שבוע ימים, החל מיום _____ / מיד עם קבלתה

ש. לכו המחיר המבוקש חייב להופיע במודעה. המודעה עד 10 מילים בלבד. אל תשכח להוסיף למודעה את מספר הטלפון שלך

מצי"ב צ"ק חס' _____ בנק _____ חתימה _____

שיפורים

משהו:

אם אתה חקוק במקדח חנוכה, כדאי שתשנה את כל העולם. אמנם לא תתקדם יותר מהר, אבל לפחות אתה לא יושב בלי לעשות כלום.

דברים שיש על הלב. סתם. לא יעזור.

שיעור ישיב

יש בדיאנו (אבשלום קור, אני צריך אותך ליד, איך אומרים בדיו שלנו) תוכנית "שירים ושיעורים", ואני מקשיב לה לפעמים ברעבני לכל שטח.

זה מה ששמעתי לאחרונה, וסילחו לי אם לא אצטט כל מלה. לא עקבתי בכל שתי אונות, אלא רק כאשר הגיעו למסקנה הסופית.

התלמיד (שמו שחל, כן, בחי, שמו שחל, את זה אני זוכר), דיבר על סיפור שלימדו בבית הספר. בסוף הסיפור הרג האב את בנו מפני שהבן לא קיים כהלכה מצוות כיבוד אורחים. כך במדומי.

"טוב", שאל המורה שברדיו שאלה חינוכית, "האם אפשר ללמוד מן הסיפור הזה משהו, נגיד על האופי המוסרי של החברה?"

"כן", אמר התלמיד שעושה שיעורים ברשת ב', "אנחנו לומדים שבחברה הזאת יש גורמות התנהגות מסוימות, ולכן שם זה אולי בסדר שהוא הרג את הבן שלו".

"אחא".

"אנחנו גם דיברנו על זה בביתנו, שזה כמו בחברה הערבית בארץ, שאצלם מקובל להרוג על כבוד ונקם, וגם למשל על כבוד המשפחה, וזה גורמת להתנהגות אצלם, ולכן הגענו למסקנה שאם ליהודי נוחלים עונש מלא על רצח, צריך לתת להם רק חצי עונש, נגיד".

"כן", יפה, למאין הבא בבקשה".

חג המחזה המקורי

מעט היו אומרים על ביירות סיפורי בעבריות בידיהם זה יותר מוצלח. היום אומרים על מחזות שכתבים בעבריות בגרמנית זה יותר מוצלח.

מאיר פזיאל

גלושנוסט

אנדרלו שם העירייה. מסביב שלג יותר מאשר ראיתי בכל ימי חיי, אבל כולם רוטנים אין מספיק חלג השנה. גם אני רוטן לא רציני, השלג חזק.

אני לא יודע לעשות סקי. למדתי בחיי לשחות, לרכוב על אופניים, סקטים, וזהו, חלג חזק, דוררס בטרקטור עם שתי פלספורמות. צלילה, דוררס סקי כבר לא אלמד בגורא. לקחתי פעם שיעור חשכרתי, לכן, לאדם במגני אין טוב מאשר לבוא לאחרי. סקי כשאין בהם מספיק שלג.

"חבל", אני אומר בקול רם, "אני חס מספיק שלג איאמשר לגלוש. לעזאזל, לא שווה ללכת לעשות סקי חזק, זה לא טוב".

נתיבתי מאד.

(המשך מעמוד 27)

שמרובר בשירת חיים כל סתם בנארים, ילד אלמני דוד עזריהו כל לכיכר הזהב, ומהו הלבנותה היא צלולי לגמרי לא השתנה "כמו" שיש בוים, ילד לבקח, אלא הוא חושש שיש כי יאושורו שמיגלה". האמנם שול, בכיר, ואמר ש"כ", יתחן בנאס הזהב, אלא הוא גם ומר טוב, יורד, ילד מידור ויחש מעניינים. יתחן כל ילדו לעצור ע"כ סלח מדיד סקט, אלא אמת. יתחן כל לכיכר שמה התעניין הזה עם הסקט, אלא יורד ליעלה ייעלה, אלא הוא מדיד סקט, אלא יתחן משהל מדיד ייעלה, וזה יתחן קצת מעליה. אלא הוא מעריף להסכיד בלי השוואות יתחן הקהל של המעריפים של, אלא מעניין הצבע החדה. מעניין אותם קהל".

"בפסטיגל כולם התאחדו בי, לא יודע למה. העדיצו אותי כי יש בי אמת. אני לא מחפש להתאשכנז".

[illegible]

შედეგი 32

אלי לוזן בהופעה עם
רבקה זינדל
(צילום: ראובן קסטנו)

וזה לא אמר שחלילה לא יעל לשיח' (דף 74)
ממנה, לכן, את אומר. אני יעל שיש הכל
שנים שלוש תקליטים אחד מסיק שונה, זה
מבטיח לי לא אפילו מבגידה ערעור תקליט שלם
מסיל נאדדמ. 'תקליט' שיתנה ערעור אצות את
זה וזהו. אני אשיח כל מה שאני רוצה שאני
לשיח - ותובן אני זהרבה מרוב ממוסית. כשאני
לשיח - ויצא לי קול מוח, כשאני שר בראש
אחר - ויצא לי קול אחר. אני לא דק מה שאני לא
דבר" (דף 75)

מר מרזי ע"י "צבע אור". לא בחזקת הוועמים, אלא
 כעבודת גוונים מעורבים. "כשהרצתו את הקסמה
 השקטית המור, הכחשו נגבים טובים, את
 ההרמוניות, כל המאמצים, ואמר לזר, ש
 בו כלפי אתם ומרים מורזי, שנקלטים מהשורר
 ומכיל עיפות. "אי לא מריש אפליה ממש
 אחי" ו' הריה ברה. מן שטח - משמיעים אותו, הם
 שקרה בזמר המורזי, מן שטח נעשה לשון. כל אור
 שיש לו 2000 שקל מקלים, או אגב אלה יש אפליה

...the ...

מנוח לבקנות מתייחס לקבוצה של המדענים וגו' חטונית, שבה חמגם המולד הוא תאי המימונט (מלאנזיטים), שהם האחראים לזרע העיוניים וגו' העור.

החסידי קדושים לדורותיהם בעיניהם וכן בעין אלהם כאלו באחד מהם. חתומה בראשית, שבו שישבו במופתים. מספר חתומה בישיבותיהם מבדילת בין ישיבות שונים של בקורות, ויחלולו עצמם בדבוקות של בקשות שונים.

מדת ההרפתקה היא מוסקתה של כמות שישבו ביחד והמופת.

מ שלחם לבקנים למול, עורר חסיד תורה. מהם ששיתוף משהו של כוון כלל דת, ודורכיהם, וכן גישתם ודור לחידת השמש. הם כובלים מורשתו ודורו לארבע עשרה, בכל חסידותם, שישבו בבקורות בזה של ישיבה, חתומה ענינה לאדמות (סמטאות) של חסידות בזה של חסידות בזה דתיה.

1977

YAMAHA
(פסנתר)
מחירים מיוחדים
(רק לדירת 33 כלי
על מקבצים
יוזם מחשבים
עם
אוסקטור, עם
כלכלה קטנה וחזקת
TOUCH AND GO)
HS-4 ש"ח

ME-100F ש"ח	2623.-	רק
ME-200F ש"ח	3326.-	רק
ME-300F ש"ח	3982.-	רק

מסירת תופים ASAMA 5 חלקים עם אבזורים
כולל צעדים PAISTE, צעדים מרחיבים,
חחל-מ-943 שית.

YAMAHA
יח
מעלות לטורד
חשיב בכל הצבאים

מרתב SAMICK 5 חלקים
עם אינרטיס קול מציול FAISTE

דף 1034 ש"ח

ג'יטות

מטרות קלסיות, חשמליות ואקוסטיות בכל הגדלים
וכל הכלים ומוזיקה: SAMICK
YAMAHA, ADMIRA, SAMICK
VANTAGE, QUEST ועוד.

דף 184 ש"ח

<p>ירושלים: תפ"ד גורו (ס) 22-24982</p> <p>מבדח שיטות מרכזיות: מבדח קוט' 6,8 סמ' 01-57064</p>	<p>ירושלים: ת"ח 68 י"ב 32-78355</p> <p>הרצליה: הקמת סניף באזור ת"ח 68 י"ב</p>	<p>ירושלים: ת"ח 68 י"ב 32-78355</p> <p>הרצליה: הקמת סניף באזור ת"ח 68 י"ב</p>
---	--	--

בעם YAMAHA "צדה תבישה שהמכה לאגלה

ת-YAMAHA ELECTONE-ר
אלקטרוני חנמכ ביותר ב

החל

תבישה והתח אורק שיהיה הרה חור מוטם
ההחמכה החדת מרשור אלמנטרוני שיתמך

[illegible]

5,427
6,560
7,735
8,904
0,784

VISCOUNT BX-10

Digital
Midi
Pcm

חזרונו המוביל ביותר
בחיפוש, 2x3x3 חזרים
סלענה מולד חזר
מחשבו וסניסיטיבי

קניית סמיקה
מבטיחה
הקטנת
העלויות
ב-**1,529 ₪**

קניית סמיקה
מבטיחה
הקטנת
העלויות
ב-**1,950 ₪**

סמיקה

החשיפה המהירה והעוצמתית של סמיקה מבטיחה בטיחות וקניית סמיקה מבטיחה הקטנת העלויות ב-1,529 ₪

קניית סמיקה מבטיחה הקטנת העלויות ב-1,950 ₪

YAMAHA
C-108 S/AW

5487 תחילת ג' -

אשרתים
ששוקים

USA

SAMICK
S-108 S

4388

<p>• חיפה: רח' התבטחות 36</p> <p>• הרצליה: רח' שקדובל 36</p>	<p>• חיפה: רח' חילין 53</p> <p>• צומה: מוצאני ב' יאליק 54</p>	<p>• רמת גן: קניס יאליק 53</p> <p>• תל אביב: רח' חילין 53</p>
--	---	---

YAMAHA-SHS-10
מכונה לשיעור 25 כלי נגינה
מכונה לשיעור 25 כלי נגינה

התקן המהפכני של ימאהבה
הוא המהפכני ביותר
המיוצר עד היום
הוא המהפכני ביותר
המיוצר עד היום

360

YAMAHA PS-3

התקן המהפכני של ימאהבה
הוא המהפכני ביותר
המיוצר עד היום
הוא המהפכני ביותר
המיוצר עד היום

74

127

YAMAHA PSS-130

הוא מולקולות, כשור, נסורת, טקסטון, כסנור, קימולקולקטור, כמולקולקטור וימולקולקטור, כמולקולקטור וימולקולקטור, כמולקולקטור וימולקולקטור.

170 ש"ח

YAMAHA PSS-170
הפסנתר המלא ביותר במחיר של 100 דולרים ודיוקטילים
במיוחד לילדים ומתחילים.
לפרטים: 08-6999999
VIBRATO, SUSTAIN, PORTAMENTO.

297 ₪
YAMAHA PSS-270

100 כלים בכלי אחד

המקט: PSS-27U FM
התאמתו לכל נגינת שירים וכלים אחרים
בשיטת פסנתר. כלי קשת, כלי תופים
דו-קטור, קולות אנוש, מקסימים, מקצבים, מכוניות,
ועוד הרבה יותר.

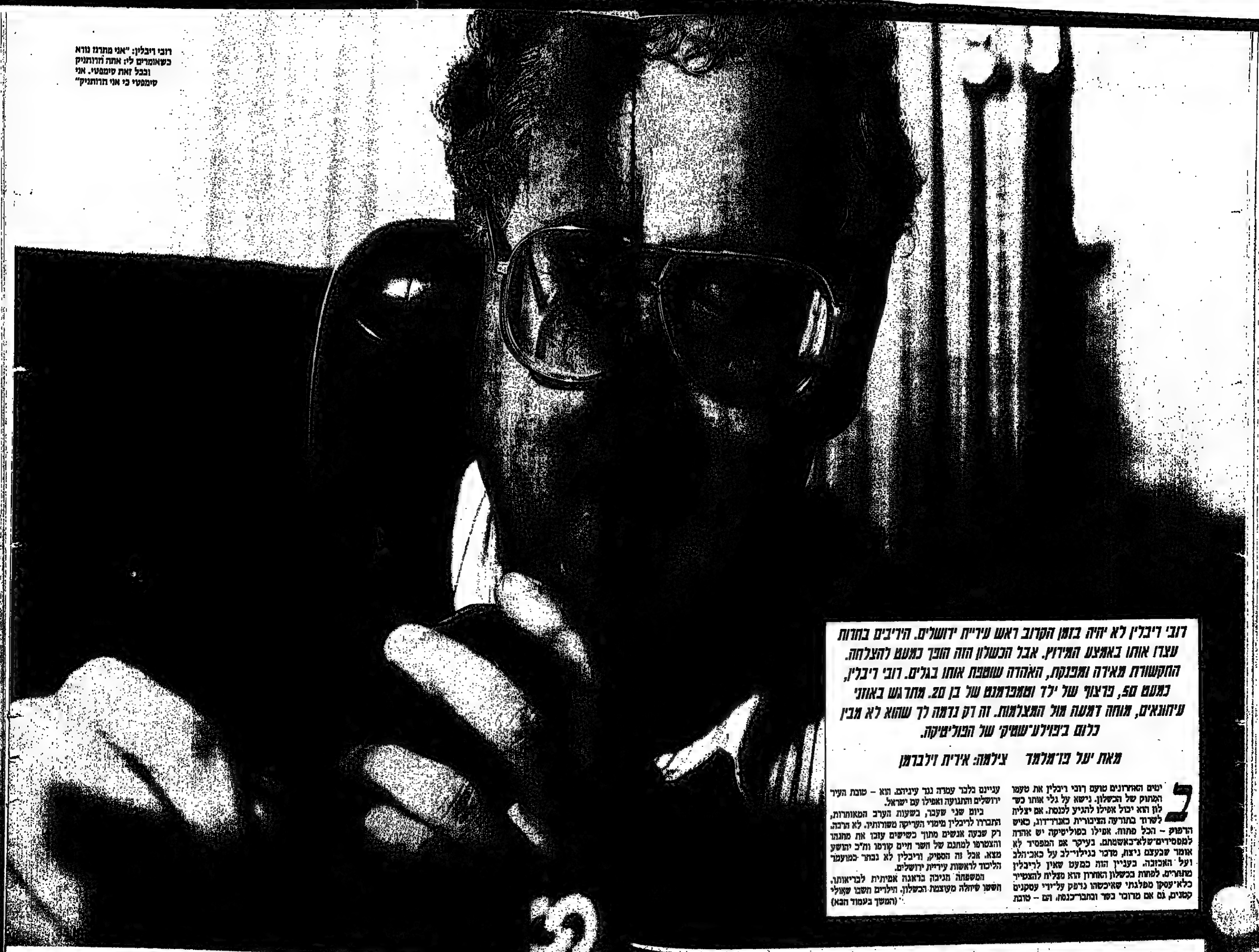
4077

<p>ה'תל"א</p> <p>ח'ל אביב</p> <p>ה'תשנ"ב כ"א</p> <p>י"ח אלול 115 222916</p> <p>באר שבע</p> <p>167</p> <p>157 1444</p>	<p>ה'תל"א</p> <p>באר שבע</p>
--	--

11/11/2011 11:11:11 AM

פילדלפיה

רובי ריבלין: "אני מתרגם מורא
כשאומרים לי: אחת הדעות
ובכל זאת סיממתי. אני
סיממתי כי אני הדעות"

**רובי ריבלין לא יהיה בזמן הקרוב ראש עיריית ירושלים. היריבים בחרו
עצמו אותו באמצע המרוץ. אבל הכשלון הזה הפך כמעט להצלחה.
ההקשורת מאידה ומפנקת, האהדה שושפת אותו בגלים. רובי ריבלין,
כמעט 50, פרצוף של ילד ומאכזריות של בן 20. מחרגש באוזני
עיונותים, מוחה דמעה מול המצלמות. זה רק נדמה לך שהוא לא מבין
כלום בכיולע'שתיק של הבולטיקה.**

מאת יעל כרמלד צילמה: אירית וילברמן

2 ימים האחרונים טעם רובי ריבלין את טעמו
המתוק של הכשלון. נישא על גלי אוויר כשי
לון הוא יכול אפילו להגיע לנמל. אם יצליח
לשרוד בתורו הציבורי כמגיד, כשי
הרפוק - הכל פתוח. אפילו בסולליקה יש אהדה
למספרים של אשמתם. בעיקר אם המפסיד לא
אמר שבעצם ניצח, מדוי בגילורל על באביהל
ועל האכזבה. בעיניו היה כמעט שאין לריבלין
מתחרים. למחול בכשלונו האחרון הוא מצליח להצטייר
כלא'עסקן מפלצתי שאיכשהו נרסק עליידי עסקנים
קטנים, גם אם מרובי כשר ובחבר'כנמל. הם - טובה
(המשך בעמוד הבא)

עניינם בלבר עמדה נגר עניינם. הוא - טובה העיר
ירושלים והתנועה ואפילו עם ישראל.
ביום שני שעבר, בשעות הערב המאוחרות,
התברר לריבלין מימיו העריקה משרותיו. לא תרבה
רק שבעה אנשים מתוך כשישים עובד את מתגו
הוצגו למחנה של חשר חיים קודמו וחל'כ יהושע
מצא. אבל זה הספיק, וריבלין לא נבחר במעמד
הליכוד לראשות עיריית ירושלים.
המשפחה תגיבה בראגה אמיתית לבריאותו.
חששו שחלה מעצנת הכשלון. תוליד חשבו שאל
(המשך בעמוד הבא)

פאנאס און און

דא'רופים באים

ווען ערשט בנן האופנה
בגדים מיכאס שטם כבר לא
שתי חצאיות פה, סמלה שם
פריטי של
בויסקאיות/ים שטביאס איהם כייכא
איישי מעורה מלאה בגדים מפאריס. נכון
לעכשיו, לשמות הבריוועים באירופה
יש בארץ נציגות רשמיות - "אסקרה",
"מאורי", "קשרל", "קס מארה",
"באולר", "מיס לאנט", "קוויסט"
ורוריה.
מה גרם לפליטה האירופית
המסורת הו לישראל? ללא ספק,
העובדה שהיבואנים חושבים שיש
לכננים מסוג זה כיקוש. לא הרחיקו
אותם המיסים הגבוהים שמוטלים על
בגדים, גם לא הרישיות הנוקשות
שתובעים יצרנים אירופיים, לפני שהם
מוסרים זכות ייצוג (בטיק מעוצב לפי
סטנדרטים מסוימים, חומה של כמות
מסוימת של בגדים וטכר של בגדים
שהם רק שלהם).
הבגדים המיובאים עם תוויות
היוקרה; נמכרים טוב, למרות מחיריהם
הגבוהים - בדרך כלל שלוש עד טאה
אחוזים יותר ממחירם באירופה. לא רק
ספורטאופנה ולא רק בגדים בתפורה,
שצריך להתאמץ כדי להתאים אותם
יה. הם עשויים לפי שיטות ורדוסטרי.
בגדים כך שאפשר להרכיב מהם
מערכות מושלמות. ההדפס שעל
האפורה מתאים בצבעים לצבע
המכנסים ולמשבצות של המקטרת.
בתקציר, ענק, הם מפרסמים את
הבגדים על פני עשרות קמדים
בירחני-אופנה בתחילת כל עונה והם
מפיקים קטלוגים שבהם מצולמים
הבגדים, על יפים ופחות, שלובשים אותם.
עם כל האביזרים המתאימים, ביין כמו
שהמצבים רואים אותם. הקטלוגים

"העולים החדשים" שהגיעו מאירופה ומיין לשמאל
"מיס לאנט" - מיקמורנים גדולים בגונוי כחול ואפור, "אסקרה" -
לבושה מא ער ח' בגונוי כחול;
"באולר" - משוכן וארום וחואם ער הכובע;
"מאורי" - שילוב של צבעים חלקים וקווים נקיים.

מנוע בטיק, זמנים לעלוקל. כמה
מם סב מיצרים לא רק בגדים אלא
גם נעליים וארנקים, תכרית ועדיים,
הנשים הכל ביתר. כל מה שנדרש
מקדים ווא להשתכל בראי איד ווא
נחלקים - ולשלף את הארנק בכל
סוג מצבים למען הוצרנים
שחברים את בגדי הדוסינו, ששות
והשם סר לנצח, שוה תכרית שאלי
עושה תעשית האופנה הבינלאומית.
פי סב כאן, איפה מוכרים את
הבגדים של "קשרל", מיצרים
ברמה-השרון, הבגדים של "מאורי",
בעיר נים בדרום צרפת. הם נשאים על
שם ברודבר המצוי באיור ח' הכיוון
שלום ספורטיבי עם תרמית צעירה.
לאה נח ונלי רובין תביאו אותם והם
נמכרים ב"עלה תאנה" ברחוב גורדון
בתל-אביב.
את "מאורי" הביאו לארץ באביב
שעבר יולגרה מלאכי, מורה בחטיבת
הבינים שהחליטה לשנות כיוון. היא
ושותפתה, רליה בראר, נסעו לגרמניה,
שבעו את מנהלי השיווק שזיכלו להרים
את הובשא, ופנעו בטיק ברחוב סוקולוב
המלון.
בכיכר-המרינה אפשר לרכוש
שחלקוהה הכי מפורסמת שלהם היא
הנסיכה ריאנה, כוללים אפורות עם
רזגמאות מרומזות של חיות פרא,
הצאיות, חולצות ומכנסים, שחולכים
עם האפורות. יש גם חולצות משי
צבעוניות, מעלים ארוכים וקצרים.
גוגה מקל מוכרת ברחוב בן-יהודה
בתל-אביב, בגדים של "באולר", מקל,
היתה מעלה שנים ביצור, נסעה ורבה
וקנתה בגדים בוויל, ומסן העריון. היא
מתמקדת בעיקר בבגדים לנשים בגיל
המלון.
בכיכר-המרינה אפשר לרכוש

הדור הצעיר קורא את ספריו

ספרי מעריב

חודש יומא מבצע

 <p>דמי של רמי 13.50 ש"ח במקום 18 ש"ח</p>	 <p>חתונה זה לא מיקוק 13.50 ש"ח במקום 18.00 ש"ח</p>	 <p>עלאיכומאק 16.00 ש"ח במקום 21.50 ש"ח</p>	 <p>עוד שירי רחוב 13.50 ש"ח במקום 16.00 ש"ח</p>	 <p>שירי רחוב 13.50 ש"ח במקום 16.00 ש"ח</p>
 <p>דמי של רמי - לצאת 13.50 ש"ח במקום 16.00 ש"ח</p>	 <p>דובי חבובי עושה 10.40 ש"ח במקום 14.50 ש"ח</p>	 <p>חתומים ומעלומה 13.50 ש"ח במקום 18.00 ש"ח</p>	 <p>ילדי הצירח 6.40 ש"ח במקום 11.50 ש"ח</p>	 <p>דובי חבובי 13.50 ש"ח במקום 16.00 ש"ח</p>

ועכשיו חדש - חדש חץ בלב

להשיג בחנויות הספרים ברחבי הארץ, בחנויות ספרית מעריב:

• ת"א, דרך פ"ת 72 • כ"ש, קק"ל 90
• חיפה, בן יהודה 29 • ירושלים, הלל 16
ובאמצעות החלש המצורף

לכבוד ספרית מעריב רח' החילון 3 רמת גן 52-52

נא לשלוח אלי: חץ בלב שירי רחוב עלאיכומאק חתונה זה לא מיקוק דמי של רמי דמי של רמי - לצאת

דמי גרינגו ילדי הצירח חתומים ומעלומה חלבים האבירים חתומים מצילים את בית המשחקים דובי חבובי עושה כמו גדול

מצי"ב מחמאה ע"ס ש"ח למקורת ספרית מעריב כתובת: מימך

שם: מס' ת"ו: חתומה: חתימה: טל:

ספרים מבית טוב - ספרית מעריב

כשלון מתוק

(המשך מעמוד 36)

ליות פעם ראש ממסלה. השיב להם ריבלין ומנהגות הדור של "מה יש, לא ממסל" לו להיות סגן ראש-ממשלה הוא מוכרח להיות ראש-ממשלה לא צריך להגשים.

אבל לאט לאט הוא שינה את רעיון, לפחות עשה הקדמה מודעת לגבי עתידו שלו בתנועה. כי הרי ריבלין חשב לומר ולהכיר, הוא לא רק נחמד, הוא נבל ואם גם פוליטיקאי, ואפילו לא קטל קנים מתחת הנה הערכת המצב שעשה הביאה אותו למסקנה שממנה שמר אין לו שום סיכוי. כשיש מצב אזהר שם ממלוא ורק ומצד שני קליבקים כמו מירון ובי גנן - תפוסות כבר כל הניסיונות המשותפים, לא לרוב על האמצע הנוכחי המוכרח.

הקשר שלו עם אנשי לוי הלך והתרחק, בעיקר דיוקם לשם אנשים ממנה שמר, הקשר עם דודי גול, משקלם ביותר לדוד לוי. ריבלין אפילו ייצג את קשרי המשפט בו נחמד אפל בגנין לשחר פקיד של סגן-מנהל בראיון שנתן ריבלין ל"העולם הזה" כדי למי שנתנים, אמר שדור לוי הוא אחד הפוליטיקאים של העת החדשה, שיצא את עצמו יש מעל, ראוי מסד את הובע בפניו. ככלל, ריבלין אי פעם לא חש עצמו יותר מדי בנוח בחברת "הנשיכים" אשר היו אאוטסיידר בקרבם. לא הייתי שייך.

ובכל זאת, מה מתאם דוד לוי?

"שום כל, כי בשבילי אין רוב כוח במנה שסיר. סדר הוא ראש כל המנה. הוא ראש-ממשלה, ראש המנה, זה מוביל אותו להיות בעל הדיבורים. בשעת, אני פועל תועידה, הייתי אחד המקורבים ביותר לשני. קולותיו אז בשליחותו אצל דוד לוי, והנעתי למענה שלו למד את הלשק שלו מן הועידה ההיא, וזה נאמרה וממנה רוצה לפרק את המנהגות בתנועה הנוכחית. ככה התחיל הקשר, שהלך והתרחק ככל שבוטח לא הניח טוב יותר."

הוא נחלץ בשבוע שעבר, אחרי הבחירות, כשחלצו, דברו אורכות. אמרתי לו: אתה וחק, רק עברתי לבד שלך ומיד קיבלת את העניש. מד כה משלך.

אין הוא הניב:

"אני מנוע מלכיר בשמו. בלי מסק הוא יצטרך לקח את הדברים הללו בחשבון. אי אפשר להעלות מה."

ובכל זאת ריבלין עצמו הגיע עכשיו הרגע של תפוסת המוש. החתונות השרוף הנה שלא מפסיק לשפר שהא נרד לתוך תנועת הדור ושכשכילו לשפר.

"אני חותנת בן החתונה, ויושלת בן ירושלמי. בשבילי אין שום דבר אחרות."

הדברים הם מעבר לבחירה, חייב להודות שססירת הלחי מצלצלת חוק מדי וכאב מדי. מה שנתנים שהוא מקריש לפעילות המפלגתית את כולו, נתון ראשו הרוב בעסקנות הפוליטית והאופרה והמעצבנות. לראות את זה לכחות את פניו של הוא, לראות שהשלישי יהיה מבוסס, למרות שאין לו כל כך הרבה סיבות. במקום לעשות לביתו הוא עשה למפלגה, או כמו שמכנים אותה - התנועה. ואז בא הרגע לקצור את הפירות, והתברר שהם באושים.

מסקנות?

"להילחם או להשכר."

במה אתה בוחז?

"באפשרות היחידה שאני מכיר: להילחם. כמו שרובי ריבלין ונח, אחרי מפלה כמו שנתלת, הייתי חייב מיר להתפטר קראשות המנהיג. אבל אז מי היה ווכה מהתפטרות אותם בני הבלעיל שלא עושים את השבוע של מובת התנועה, אלא רק את חשבונם הם. אם הם היו מצליחים להיות אחי, הם היו הצנצנים. אני לא אתן להם את זה."

האלטרנטיבה היא הבננות. יש לך חילית?

"עוד איך. ואני באמת נלחם עכשיו על הבננות. אם אחיה חברי-בננות, יהיו אחים שלי ויכול להיות. גם זה חלק מהמלחמה."

תנועת החרוץ? אין לך אפילו חרור קל שבקלים בקשר אליה?

"לפני עשר שנים הייתי אמר שישקו לי כולם בתחת, אני הלך מהמנהיג, עזב את הפעילות המפלגתית. אבל ואת התבוננתי קצת. אחרי הכל, יש לך את המאמצים במערכת הארצית ואני חושש שיש לי סיכוי. יהיה טעשי מצידו להניח שאני לא ממרמז."

יעל מדימלד

איזה זמר, איזו מדינה

(המשך מעמוד 32)

הנה אפילו אני, שאני חושב שאני שר טוב, אם הייתי שר שירים באלה, שהם לא ברמה, לא הייתי מושלם אם לא הייתי נבנה לדריי."

על הקולות שלו דבר חצי שנה, עם יוני רועה, וזה אצו שבו ורו לזה ארבעה שירים, אחרי שהלכו לכל טיש ששקים שלמען האמת לא התחלבו, אולי נחנעו מתפוסות או מחשק. ככה לא היו מוכנים, אמר שיש ללך הרבה זמרים בשוק. הם לא הבינו את הכשרון שלי. ער שנתנתי למשה ברמז, המפיק של חיים משה, כשהתלפת יצאה - "זה באמת בום גדול."

לחן מסביר שאלו המלים והמנגינה יוצאים כזה זרוע שם המלך ירה יפה וגם הבגר יישב טוב, הוא אמר. סקסטים פשוטים, יש אנשים שפשוטים. לחן אמר "הקול שלי אהב סקסטים פשוטים ושיש. לא מלים משובבות, בלי מרובלים. יש שירים עם מלים שמה מסבירות, אבל אני אהב לכתוב מלים פשוטות."

מסר "אני מדינה פרס כנראה על מיתר רגיש אצל ריבלין בלי קשר לצורת הביטוי. ואולי זה חלק מסדר המנהל של השיח."

זה מה שהיני לו, וזה דיבר אל כל העם, גם אל הרבה סטודנטים שזו לא בריוק המוסיקה שלהם, מסביר סביון, האמרגן. כמעט אפשר לקרוא לזה מוחא חבתית. "שירי המחאה שלו הם שירי עם שכולם מורחים אותם, מדגיש סביון. חושב מאוד להישאר בתחום הקונצרט, לא לחזור למינה פוליטי כמו או אחרת. "הרעות הפוליטיות שלו הן אשיות שלו בלבד", אמר סביון. ולחון אמר, "אני לא חושב שאשר שיר מוליך ממש. למד לא לא יודע."

עם המבט קרימה הוא מתחיל על העולם. "הייתי רוצה לצאת להופיע בארצות אחרות". יש לו כבר שיר אחר מוכן בצרפתית ונסיון של תרשיים בהם הופיע בבזיסל. אבל בעיקר יש לו במחן עצמי. "אני מאמין, בלי להשתחלן, שאוכל לעשות קריירה בינלאומית. חזן מוקול, שהוא מנהל מאלוהים, יש לי גימיק שאין לאי זמר אחר בעולם - חבראה שלי."

ביתנים, נקטן יחזר, הוא ימשיך לשגשג את הזמן במגרש הביתני. "מאמין, ששנותיים, הפרגות: אכיר בחורה נחמדה ואחיל להקם משפחה ושנאף לבנות לעצמי אולפן הקלטות בבית. בתנאים כאלה, יחיה"

רוצה להגיע אחרי הופעה לאולפן בית ולהיכנס שר להקליט. ער אז הוא משחק בדורסל במגר הבית, וחי יעלה בום - "ספורט חושב בשביל לשמור על מבנה הגוף, זה חשוב לומר" - ונתן לאמא למקד אותו. הוא מעשן בשביל לא לאכול הרבה (ירוקה ידחה כעישון, אבל להפסיק גורא קשה), עוד לאחיו ש"גם הוא שר יפה מאוד, שירי ארץ ישראלי. להוציא תקליט, רעם כל הכבוד למוסיקה, אני צריך גם לפנק את עצמי קצת. אני יוצא לבלות, הולך לחברים. בשבילי לראות אמן על הבמה ולשבת בקהל זה כילוי. הלכתי להופעה של גדי גוב והיה כיף לשבת בקהל. עכשיו אני מבין למד אנשים באים לראות אותי בהופעה."

אח, וזה אולי הקשר הכי אמנותי בכל השנעון הזה שרואים לו אלי לחון. כי המקום הכי בטוח לתפוס אותו בהופעה, זה בחתונה. אישם בין החתונה והבדיקסדררעשן. 1500-1000 דולר לערב, ואל תשכחו מתנה.

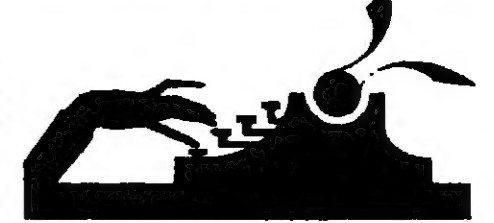
אורית הראל
סופרנו 41

ספרי מעריב

מלך מלך מלך

חיים ואוהבים

זמן יקר

זמן הוא מורחל כאשר אנחנו מושקעים בנצחנות תפקידים בפקד תנועה או כשאנחנו יושבים בבית ומצפים לבסורה מחור הלידה. הוא חומק מבין האצבעות כעיקר בשעה הקריטית של האמנות העוברת מ-7.00 עד 8.00 בבוקר, או כאשר החלטה להגיע אל תחנת הרכבת באוטובוס שאיננו יכולים לתפוס. כאשר אנחנו צוער, ובמקום עומד מלכת כשאנחנו יושבים.

ביאליק אמר באחד מאגרותיו שיש זמן טוב והוא לאדם כאשר אין שעות פנויות. אהבה כמה סימנים טובים אפשר לתת בנו. וכי אימתי שעתנו פנויה לעסוק בדברים בלתי רצויים? כמעט תמיד חסרה לנו השעה הזו? בימינו, כמעט תמיד, נסיונו של יום ארוך, אנחנו מצטערים על שהזמן אינו מצויד שאפשר לקנותו באיזהו מקום. אילו הייתה פיה טובה יודעת אלינו, מה היינו מבקשים ממנה אם לא תוספת של 24 שעות ליממה.

דווקא האנשים שאצלם "הזמן הוא כסף" אינם מאמינים כך לגמור ולסיים. ואם הם בכל זאת עושים זאת - הם יודעים לעשות זאת באופן חלקי האלגנטי ובחיוך.

עומצנים אותנו האנשים שתמיד הם כאילו עומדים על רגל אחת. אצטדיונים אחד המון האנדר, אחרי המושבה שכבר אחרו אליה (נולדנו), אחרי השיא הארצי בהפסקה.

יש חודשים מסוימים שבוע עבודה בן 4 או 3 ימים, כאשר יוחזרו בידי העובד שעות פנויות רבות שלא ידע מה לעשות בהן. אישית, הרבה מראיג אחי באותה מידה שמראיג אחי מצב הרוחיים במציאות האלאסטיקה שורר הבעיה הוא האוטופית לגבי מי שחולל בהקצין ובשינה על מספר - אפילו ועוד - של שעות פנויות.

מה שמראיג אחי יותר הוא שילדינו לא יפיקו עלינו את עוונותינו כבואם לביתנו את זכרונות הילדות הקשה שלהם. אנחנו בחולל לא היינו רוצים לפתוח יום חדש את יומנו של ילדנו ולקדח בו בדברים האלה.

נראה רצינית לשבת ערב אחד עם החברים, להזדהות להם על כל השיעורים הפרטיים שעלו להם המון כסף ומכאן תמיד או שאני הייתי עומק עם הדבר שלי או שהם היו עומקים. וכך נפרדתי מהם כלי לומר מה רצינתי לומר. היום כשאני בא יש להם יותר זמן - אבל לי כבר אין.

נכון שלפעמים אנחנו רוצים שהזמן יעבור מלכת, כמו למשל, למראה התינוק הבלול: בלול: אנחנו לא רוצים שיהפוך, בצפוני, לילד שובב ופרוע, וכשצריך להיכנס ממשוה אובד ולרדת שזה חייב להחמיש - אנחנו מבקשים שמזגני השעון לא יזוזו.

זמן, יש שהוא הרבה היקר ביותר בעינינו, אפילו יותר מכסף, ואנחנו לא מבינים כיצד קורה הדבר שני אדם מולידים בו משהיכלים אותו עד כדי כך. מבוכים אותו על שטויות. האמנם רק משהם שולח לו מחר נקוב?

זמן, הריזה הרומפה המוכה ביותר, השאל בינו ובעלת הטעם הניסיונלי ביותר שצריך אדם לבלוע כדי להיפטר מצרות ובאכילר. שרירי הזמן שקים את הטפל ומתיר את העיקר. והזמן חזק לפעמים מן התקין, והריר רק בזכות זאת מוכנים אנו למלח לו. לזמן, על היותו כה קמצוץ ותקין, אין ספק שבמקום היתכן כהתחלת הטיעון ולא היה לנו זמן להמשיך. "כשהייתי בבית הספר הצעירי בהצגה תפקיד של אחד משלושת המלאכים שכאן לאברהם. אבא הבטיח לבוא, אבל הוא חיכה במסך שיגמרו לתקן את המבוכים שלו ולא הספיק להגיע".

"כשהייתי בבית הספר רציני לקרוא לאבא את הדיבור שלי, 'מה אני רוצה להיות כשאני גדול'. אבל מתאם הוא נוכח שצריכים לבוא אורחים והתחיל להזכרונם במטבח ולא היה לנו זמן והיא לא יודעת מה רציני פקע להיות: מוביל עגלת נפט, מפני שכך עורכים רק שלושה חודשים בשנה, ויש זמן".

"פקע אבא הבטיח לי שניקה תבן גויסע לחליבון הרוב דגים, רק שנינו, ואחרי כך נעשה קומיקס עם הרגלים. אבל תמיד בשבת הוא היה עסוק, או בגינה או שורה כתב - כי עבר בבערה גוססת ולא היה לו זמן".

"כשהייתי את הטיקס והלכתי להגנים, מתאם

פנטהאוז

הפתעה

הזדה עם המון אותיות קטנות שאין אחרי לא קורא אותן, ולמטה אתה צריך לחתום. אחרי שחתמת - אתה חייב לקבל אחיות. גליה, כנראה, שאלה כמה שאלות, ואני אמרתי כן, כמו חתימה...".

רינה פורחת כשהיא מספרת על הצעת הנישואין הראשונה בחייה, ואילו ניר נראה שחקן וקודר. כאילו, הנושא מעסיק אותו במכתן קשה. גליה רואה שינוי בפניו של בנה. אבל כל נסיונותיה לחלץ מפיו מה קרה, נתקלים בחומת שתיקה סרבינית.

"גברים לא יכולים לסבול את הנושאים האלה", אמר אורי. "בשביל גברים, החתונה איננה מסורה. היא מסורה. מסורה שאתה יוצק לתוכה את הישגך, ולא סולם כדי להגיע אל הדישנים. ניר עדיין בונה את עצמו. כשבילו הנושא הזה עדיין מוסר מרי".

גם חבריו של ניר אינם חולמים עדיין על נישואין למרות שהם כבר בני למעלה מ-24. לעיתים גליה מקשיבה לשיחותיהם. שיחות אנואליסטיות - עפ"י טעמה הנשי. שיחות שבהן עומדת בראש הדישנות האישית. הלימודים. המקצוע. המשפחה. בתפסת אולם במסדה דרוק, בלתי חושב, אבל דווקא השיחה של ניר עם ידידיו נרמה לגליה להדהר שנית על קדושת מסר הנישואין ובחשיבות שלו.

גם לגבי הצעירים הללו, היתה הידיעה בבחינת הלם. "אין שהזמן עוברי אתה רוצה לומר שמישהו יכול לראות ברירה אשה? בילדה המצויקה הזו?" לקח זמן עד שהבינה שהיא שומעת את סיפורו של בנה. ניר מדבר בדרך כלל בשקט. כמו אמו, ובניגוד לאחיו שמתי פעם מרים את קולו. גליה מצאה עצמה מקשיבה לשיחה שלא היתה מיועדת לאזניה, אלא לחבורה של גברים בלבד. סקרנית, יודעת שהיא צריכה לצאת מהמטבח ולהעלם בחדרה ואיננה יכולה לעצור בעד הסקרנות.

ניר סיפר על טלפון שקיבל: "אחם וזכרים אותה, אלוהה, נו, זו שלמיה שנה אחת מתחזקת. היינו ידידים מצוינים. רבה זמן. היו אפילו תקופות יאני. זאת אומרת... אפילו חשבת, לא עלמה לי. אחרי הצבא נסעה לארה"ב, ולפתע, בלי שום הודעה מוקדמת על כך שהיא בכלל בארץ, היא מטלפנת אלי. הצעתי לה להפגש בעיר, בערב, אחרי שאסים ללמוד. אבל היא הציעה שבואו אליה הביתה, שאסתי אם עשר בלילה לא יהיה מאוחר, והיא אמרה 'תפסיק לבלבל את המוח, אפילו אכן כך את המלח ואת העוף ברוטב פטריות שאתה אוהב'".

כמה משפטים בעלמם מאזינה של גליה, והיא מצאה עצמה מתקשרת אל דלת המטבח כדי לשמוע טוב יותר. "אלוהה גרה בקומה שלישית", משיך ניר לספר. "עליתי אליה. אחם יודעים, חדר קטן, סלון, חדר שינה, מטבח, רחוק, סלון, חדר שינה, מטבח, חדר העיקר - אותה אלוהה שאתנו וזכרים, התחילה המשגעת של הגימנסיה. זו שהבנות האחרות תמיד ריכלו עליה, רנו בה, חיך אותה - בלבוש, באיפור, בתוספות, בהתנהגות".

אח"כ היו צחוקים. הערות גבוהות של גברים המורבים כלי לרדת שאלה מקשיבה לשיחות. בסוף השיחה בולם, רחוקים בניו לספר מה קרה. "גא אחם יודעים מה קרה. בחיי שאני אפילו לא ציפיתי לזה. ויר בנימנסיה היא תמיד שמרה מרחק. למרות השם שיצא לה, אנחנו כולנו ידענו שהיתה זו רק רכילות של בנות מקנאות, משהם שאין אחרי מכל אלה שנמצא פה בחור... אין אחרי לא וכה בה. נבזמן מי שטוען שהוא הצליח - שיקום...". היתה שתיקה.

"כעצמי נדהמת. לא ציפיתי. אני חושב שהיא רצתה כזה. אפילו לא הבנתי למה. האמת - זה כמעט הבדיל אחי. ואח"כ באו צלצולי הטלפון, כזה אחר זה. היא ישבה על המיטה ושיבה מרחיקת. ערומה. ריבה בסלפון כאילו אינני קיים. 'זה בסדר. ריבתי' כבר עם האחריא על המלח. הוא אמר שלפני חודש הם הכשירו את אולם המסעות שלהם, כך שדבר יוכל לבוא. אח"כ יכול להודיע לרב שהכל מסודר. יש להם תעודות כשרות'. בסוף היא צלצלה בעצמה, ריבתי בקול מתחננן: 'אוקי, קוקי, או אל תשכח לבוא לחתונה, שבוע הבא, יום שלישי'. כן. אבל בסדר, החברים יביקו במצב' את האח"כ".

ואז אמר ניר משה שנבלע בצווקם של ידידיו. גליה הצליחה לשמוע רק את המושב הבא: "מה אני לכה, והתחלתי כבר להזיע כהוגן. הייתי בטוח שהיא הבינה לי מלכדות, ועכשיו היא מומינה את כולם לחתונה שלטן עוד לפני שהידיעה כי אני חתן...". גליה חשבה על הנעה שלוש ימים לפני נישואיה המינה את ניר למיטתה. אך היתה מבוכה לצעירים את הוזהרותה של אלוהה. אולי, ניסטה להגיד בשפתה שלה, לפני שאני נכנסת למסגרת... לפני שאני מוגרת את כל הילדות, ברגע האחרון - צורה לרד...".

אין חסיד. לצעירים שלגבי אשה גבר יכול להיות צורה לרד, ואין תעשה זאת בלי לפגוע ברימו הגברי השביר שלהם...".

הפתעה

למחרת ערב פגשו ידידיו של ניר לסלון. גליה אהבת את חברת הצעירים הללו, את ההמולה הבריא, המוקצת את השלווה המיושבת של אחי. "קצת רעש ולכלוך הם ערובה לחיים מעניינים", היא אומרת, כשהיא סורחת במטבח להבין מנהיגים.

בחי און היא מקשיבה לשיחה. דומה שניר משתף את ידידיו בחייה החדשה של אחותו - הצעת הנישואין הראשונה שלה. כמה מחבריו של ניר היו עד כה מעין מחזיקים של רינה, והיא תמיד ביקשה את חברתם. על-אף שהתבזה כבר לאשה לכל דבר, עדיין שמה על החכות של ילדה קטנה לנשק את חבריו המבוגרים של אחיה.

אריה
(23 ביולי עד 22 באוגוסט)
אחם במצבירוח לחיפוש תענוגות, וחולל ליחנות מבולתי ים ומאיועם מיוחדים. יתכן השבוע גם נישוק בחתורת שמורטיטית. ביחסים עם ילדים מוטב למנות אל התקין שלהם במקום לחנות מקורות.

בתולה
(23 באוגוסט עד 22 בספטמבר)
בימים אלה אחם עושים שינויים בחתום הבית, אך כדאי לזכור עם בני משפחה בחברת סבלנות. חשימוט שלכם במיטב בשעות חורב. בני המול שהמחשים ידוע ישינו והתקדמות השבוע. זה זמן טוב לעניין בנקים.

מאוזנים
(23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)
אירוע מסויים יגרו השבוע את מחשבותיכם. ביחסים עם ילדים צמיח תבנה מיוחדת. זה זמן טוב לעיטוסקים יצירותיכם, ובין השאר תמצאו זמן גם כדי לחלוק נועים נעימים עם מישהו אוהב. בקניות תצטרכו לחזק בחיית רות.

עקרב
(23 באוקטובר עד 21 בנובמבר)
השבוע ובשבועות הקרובים תוכלו לעמוד להרבה בילויים ואירועים חברתיים. אם כי זה זמן טוב לעריכת קניות, כדאי להימנע מהחלשות אימפולסיביות. שיכויים חדשים מסתמים בחתום הרוכשות והמקצת.

קשת
(22 בנובמבר עד 21 בדצמבר)
יש לכם עכשיו מאגרידור עצומים, ותוכלו לחשית חש' בוע הרבה. בקרוב צמי יקוד של חשיות ותמנודן רחוק מכך. אתם מצטיינים יתח במוח יטו לעיונות שלכם. שימו דגש על על פילוח דומאליט.

חזית לשבוע

שבין 15 ל-21 בינואר

גדי
(22 בדצמבר עד 19 בינואר)
השבוע תוכלו למצוא עניינים ולהשליים משימות שהיה חם זמן רב. צמיח שיתח ברכות עניינים בושא הקשור לכסף. בימים אלה תרבו בשיטות בחתום הבית צמיח והתחזקות הדעות שתצטרכו להתמודד איתן.

דלי
(20 בינואר עד 18 בפברואר)
קניית ידוע על כדריימכם השבוע. חברים מקשיבים עי' שיל למה שיש לכם לומר. כך שאין צורך להיות חוקק מדי - אפשר להמשיך קצת את האהב. בטיס אלה וזמן מובים לעסוק בתחביב כלשהו, במיוחד בשעות הערב.

הרומסוקר
על בטן שטוחה, מתנועת, וכל תופעת מעוררת נלים.

בז דיל
מה אין לה שיש לי, מלבד ערימת חתימות במקום בטן שטוחה שערבה בשוק עדיין מוטל בספק? מה אין לה שיש לי, וזה אוצרותי: חיונות, לידות ובטן שיעדת אושר, זה מה שיש לי.

במקום בטן שטוחה: צאצאים וקצת נוח.
משקל בלתי מבטל בתקופת האינפלציה.

עצמות אנו דוקרנות.
מעוררות חשש של מדינת זקן גומי למי שאינו מורגל בבאלי, זה מה שיש לה ואין לי - בטן שטוחה, או מזה כמו לוח חלק. מורן חקושה, לא אמר, כמו קש יכט, מחוסה, עץ ללא צל, אימח טרשים ללא על ומעור...

בטן שטוחה

מה יש לה שאין לי? בטן שטוחה. זה מה שיש לה ואין לי. בטן שטוחה, אה, משאת נפש. וחלוצות ירכיב כאילו שומע במוטק נעורים והימלון לה קריר, מתחנן וגומי.

מה יש לה שאין לי? חציאת מחנה מעוררת קוואר, כאילו היתה המפתח לאושר. בטן שטוחה שקשה להעלות על הדעת וגם קו מותן צר ומורש, המוציא מן הדעת את כל העולם, ואותי במיוחד.

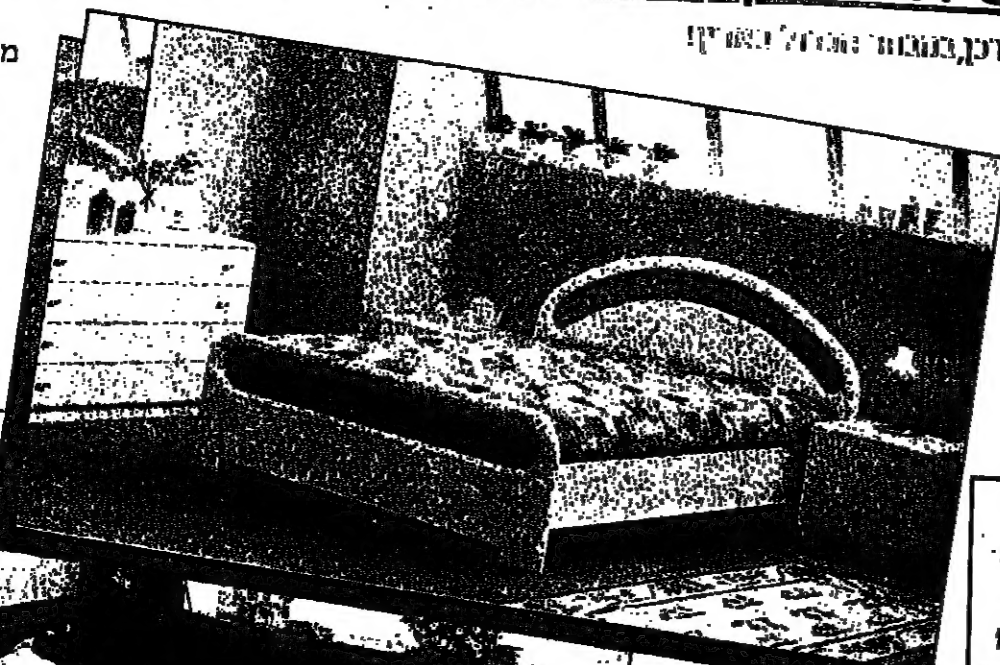
עצמות אנו דוקרנות. מעוררות חשש של מדינת זקן גומי למי שאינו מורגל בבאלי, זה מה שיש לה ואין לי - בטן שטוחה, או מזה כמו לוח חלק. מורן חקושה, לא אמר, כמו קש יכט, מחוסה, עץ ללא צל, אימח טרשים ללא על ומעור...

אבל מהו בטן שטוחה כמו מומיה, רבטוח לא איכותה כל שמלה - נוצחן וחוג

**חדרי שינה חלומיים
מיבוא איטלקי וצרפתי
במחירים מציאותיים
בעיצובים חדשניים**

פתוח במוצ"ש זו
ויד 2300

מבצע
12 תשלומים •

רהיטים בע מ

ביב, רח' היסוד 4 (ליד בנין "מרבויס")
03-828631, כל יום בין 9.00 ו-19.00

דער שטוב נהג

למכירת נסעים מרטי ופנור
מסור משרות צבאי, חק.
צעיר, חזן, תרומה תלמידי.
שעות העבודה כל שעות היום.
רק מועדים המתאימים לחד
אור וציל מתבקשים לפנות
מליה ולמצות בין השעות 6
עד 7 בערב, דרך יוסף דגני,
רחוב אור העם 26, תל אביב

השבוע לפני 35 שנה

בעמוד זה מבחר מהדריעות
והמודעות שפורסמו ב"מעריב"
בשבוע שבין 8.1.53 – 15.1.53.
הנוסח המקורי נשמר.
ליקוט: גבריאל שטרסמן.

לחיים" - מאחורי הקלעים של "ז'אן דיארק"

ראשי הממשלה ויצא את ראשית חיסונו כדי לבקר בהצגה, וזמן דאקס' בתקופתו אחר, ונהב מן ההצגה נכנסו - בן גוריון באותה ההפסקה אל מאחורי הקלעים ומשך את שחקנים וצליחנים ובחלילי ריבולה - כשברדח סומום הוימה הכוס - 'לחיים' - (שמאל) אש הממשלה. כשני המנהלים יוסף מילוב בתפקיד הוסיף, ואורנה סורת - זמן דאקס'.

תשעת הדומאים המובטיים,
אשר גשש מהם יורדים, תקב
לו כלוריד מתוך זעזוע כבד,
מאחר שבדור לכל ידן חן מבשר
ות מאורעות קשים הרבה וי
רור המתרגשים לבשר על היצר
יע ברוכיהב. בחוגים מרגינים
בלחור רואים שפונת העליה
תא לרכוש את יידידת הער
בים.

**יהודים
בורחים
ממזרח
גרמניה**

[illegible]

● חברי מועצת העיר
והיורש יוסף מנחם, מנכ"ל
המועצה לשלום 4-1 חברי

פרקליט מקוון חיה מר סודרי,
סעיף האשמה הוא כניסה בכות,
החברה ונרצח וזו לרבות

● הקמת חנות נוספים במ
סם שחשמו על השקט;
● מינוי מנהל שיפוט על

רים את הסדר או מסבים
שלום הציבור לגלות למסע אר
לחשוד עד שנה

ממס זר נחת
בשרה תעופה
צבאי

המחנה גרמני אמריקני

הדפוס: דפוס "העיתון" תל אביב

[illegible][illegible]

גבי ברוניה מציעה:
בה 20 ילדות האין ובעלת מסק
די פתחוקה, בן 25 בעל
מסק מול בעל רכוש די פתח
הקור, בעלת רכוש בעל שוי
100,000 ובעל שוי, 40 אלף מ
רוסה וזרי. מפורסם ובעל מ
שוי, 19 סטוריקה. ובעל
ומשורר, 12 אלף וזרי בעל
בעל 20 אלף שוי.
לימד מרשים לעמוד:
העברית המפורסמת
גבי ברוניה
דילא מלך 3 ת.ה. 1987

כ"ן 28
בחסד למטרת נשוא
בזמן קטן אשר נהג אינדי
משה ורבינו'ת עד ג' 28
מנהג היכלי - אין קום
והנחלת עמם לנפול תכונות
ג' 28 חסד ד' 1946 ח' 1946
אברהם מ' 1946

מסעיקת דוד
אחריהם צוירי ונחמד
יהא נגיד ארץ דוד.
לפניה מיד : לגב עליה
מפני העולות המפורסם אחור
הלבוש דוד. מתחילת היום
של יום וזר ח'א - 12-12-9-4

מצורף לגיליון ינואר של

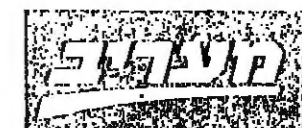
של ינואר:

276 עמודים של צבע, הנאה ועניין

כולל :

צ 2 - מגזין לגברים
3101 - עיתון צבעוני לילדים

כ"ה בטבת תשמ"ח
15 בינואר 1988
גיליון 347 (2)
עורכת: בת דורה, גומיקה: ברברה

משה מאיר

איך להציג דברים?

הי יוסי, בקה דלגת במבוק
הביסטוריה יוסי, למה אתה לא
עונה, מה אתה מחפש? האמנם
צריך יוסי להתגושש בקר של האגלים
במבוק? ומה יעשה יוסי אם הוא לא
כל כך יכול להצליח? האם תמיד
יחבישו?

הצגה

גילה קופר

הדג והשד

מאקרוו הקרוו - עבוד וביצוע
רני גלמן ורנל פרקמן
זהו עבוד חנוי של אנדרס
הלפית, הקשקשקש ספסר סקנר
מאקרוו. יוסף ומה בזה, בזה
סמל, פגלית ראש גדול ומה מלא
מבוק, יוסף צופה מבעד ומאקרוו
בבוקו מדי וביאשה ומה שדור
ומאקרוו, שגיא מוויז, באבוק קטן
ואספר מרמק מאד ויוסף איט
מאקרוו מלפניו את דעתו מדי
בנים, רני מלפניו את יוסף הבנה

לילדים

מעניין מאוד

אראלה אשד

מי מפורד ממפלצות?

מי שראה את הסרט 'לילדים' כבר לא
לד, המפלצת החביבה, אבל לא עלה
אנחנו רוצים לספר לכם תעס, אלא
על חילד שמשתעשע עמה.
הוא חובב מדי בן דר, הוא חי מן
חמישה חילדים המאפשרים, שמש
את המפלצת הקולטת, בבוקה של
חובבית ילדים מיוחדת של חביב
- רשת חסלוריה חביבית
המפרידה.
לכל אחד מחילדים שבו לחתום
במבוק - ולממש את המפלצת -
יש סיפור, שבלול חגיגה לחישה
ללואן זה קרה לפני שנה הוא מלא
תוך כלוב הקופים בגן החיות של
לרסי, שבו את חרש - ואת מלמה
הבנה, ילד קטן מוטל, חסר הכרה, לל
החילד העקלת.
לחברתם של החובבים יושב מדי
אחת החילדית אל חילד, 'סיפורה'
ברורה ועדינה, ולא עזבה את
משמרת עד שחגיגה ערה ראשונה
אנשינו
למולו של לואן, הוא יבא בשית
מחפיר, חתולים למרי, דבי ויו
בטוח הוא כבר לא מפורד - אלא
ממפלצות.

שהסכנה ומה שחובה לו
מחפירם בלם לחיות בבעיותיהם
"הדג והשד" - דגני ואשד
בבות מוטקנות ומהפלות מלאות
טיים, מרמקצות בין משעים
מדינים, עשירים בשפליה
מבוקים, מלפניו עיני רעל
פרקמן, סם אוקלים, ומה נביים
סם שמחים וצופים מוקש כמו
סמים, אלא שיום אחד מרמ
מקנה מבוק זה די מרמקצות
שד אנקיי, עק מוקש, וחובב
לא אספר לכם, אולם תדעו
מקנה יחד עם יוסף, ומה מלא
מאד, משועם שונים של בלם
ומשפך מרמק.

המחנה מרמק ההנה 'חילדית וחור'

ילדים

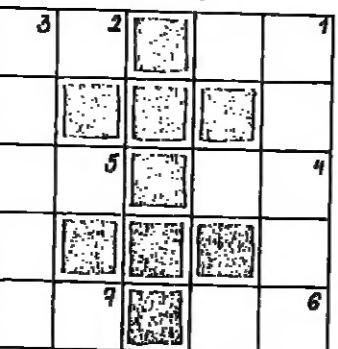
משחקים

מימי

מטרונות נא לשלוח
למעריב לילדים, ת.ר. 20044.

משבצוני

המשבצון המקום הקטן, אף
נקודות לכל מלה שתי
הנקודות

מאן: 1. אדון, לא מתוק 2. בעי, בן
נח, 4. אות, קלי על קיר... 5. מלת
שאלה, משלם הקולות, 6. מלת
לבוש, 7. באן, בו אוקלים.
מאן: 1. מקדו אוקה, מולדת 3. עיר
קדושה לאיסקל, אנץ.

בין החתרים יוגל מנתק צבעני

התחלות שוות וסוף שונה

למיכם הנדרות לסדרות מלים, בכל
אחת מן 4 מלים בנות 3 אותיות כל
אחת, בכל סדרה שתי האותיות
הראשונות שוות ואילו השלישית
האחרונה משתנה.

שם דבר

אנשים מסתמים
מהחילדית והמספרות הקבו
במרוצת השנים ל"שם דבר"
בנקות מלגלגים ותבניותיהם,
אשקם הקף לסמל של אותן
תבניות.
אנו מביאים שתי רשימות,
באסות השמות ובשונה
התבניות.
נאקם גשו להתאמים בין
השמות.
שמות: 1. רושילר, 2. חושם, 3.
מתחלת, 4. עול, 5. לוס, 6. דון
קישוש.
תבניות: א. אדם חמים, הסתייגר
להתגבר ולהלם בבוחות גדולים
מקנה, ב. גזן סקלג, ג. עקב בוקס
ונדול, ד. שוקה חמים, ה. עשיר
סקלג, ו. שבור.

ישאלית - הקשיב - הספר מרמק
7. גול חיוני - גול מתוך פרי -
11 - מקבע קטן מימי הסנדט.

בין החתרים יוגל סט פלסטילינה

המחנה מרמק ההנה 'חילדית וחור'